

HI HAVIA UNA VEGADA... UNA HISTÒRIA ENVERINADA

ANÀLISI DEL CONTE ORIGINAL DE LA BLANCANEU I LES SEVES ADAPTACIONS

ARQUER DE MITJANIT

ÍNDEX

RESUM

INTRODUCCIÓ

OBJECTIUS I HIPÒTESIS

BLOC I - MARC TEÒRIC

1. ELS AUTORS, ELS GRIMM

1.1. Característiques dels contes

2. EL CONTE

2.1. Resum

2.2. Influències

2.2.1. Margaretha von Waldeck

2.2.2. Maria Sophia Margaretha Catharina von Erthal

2.3. Simbolisme

2.3.1. El títol

2.3.2. El naixement

2.3.3. La reina

2.3.3.1. La reina i el mite d'Èdip

2.3.3.2. La reina i el mite de Narcís

2.3.3.3. L'element femení: la mare

2.3.4. El mirall

2.3.5. El caçador

2.3.6. Els set nans

- 2.3.7. La poma
- 2.3.8. Les tres aus
- 2.3.9. El príncep i la princesa

3. ADAPTACIONS

3.1. Cinema

- 3.1.1. Walt Disney
- 3.1.2. Blancanieves y la leyenda del cazador
- 3.1.3. Blancanieves
- 3.1.4. Mirror, Mirror

3.2. Contes infantils il·lustrats

- 3.2.1. La Blancaneu - Edicions 62
- 3.2.2. Blancanieves y los siete enanitos - Estudio Fénix (Disney Enterprises)
- 3.2.3. Blancanieves - Edelvives

3.3. Teatre

- 3.3.1. Blancanieves y los siete pecados capitales - Les Luthiers

BLOC II - PART PRÀCTICA

4. ANÀLISIS

- 4.1. Anàlisi del conte: comentari de text
- 4.2. Anàlisi de les adaptacions cinematogràfiques
 - 4.2.1. Walt Disney
 - 4.2.2. Blancanieves y la leyenda del cazador
 - 4.2.3. Blancanieves

4.2.4. Mirror, Mirror

5. COMPARATIVA CONTE ORIGINAL-CONTE INFANTIL

6. ENQUESTES

7. ENTREVISTES

7.1. Xerrada “Com escriure una sèrie i no morir en l’intent”

7.2. Eduard Sola

7.3. Sebastian Padilla (Les Luthiers)

7.4. Pablo Berger

8. CREACIÓ D’UNA ADAPTACIÓ CINEMATogrÀFICA FIDEL A L’ORIGINAL

8.1. Dossier de vendes/EPK

CONCLUSIONS

AGRAÏMENTS

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

ANNEX

Aquest treball se centra en el conte original de la Blancaneu i les seves adaptacions, ja siguin cinematogràfiques, en contes il·lustrats o teatrals. Des de ben petits, aquest és un conte conegut que sempre se'ns explica, però sovint la versió transmesa no és l'original, sinó la popular.

El següent treball mostra com és realment l'original, les seves arrels, quins elements mostra i per què i, d'unes adaptacions seleccionades, en mostra una anàlisi per tal d'observar quines modificacions ha patit. A més, com a activitat final, s'ha desenvolupat com seria una pel·lícula completament fidel a la història dels germans Grimm.

Paraules clau: Blancaneu, Grimm, original, adaptació, conte il·lustrat, simbologia, psicoanàlisi.

Este trabajo se centra en el cuento original de Blancanieves y sus adaptaciones, ya sean cinematográficas, en cuentos ilustrados o teatrales. Desde pequeños, este es un cuento conocido que siempre se nos cuenta, pero a menudo la versión transmitida no es la original, sino la popular.

El siguiente trabajo muestra cómo es realmente el original, sus raíces, qué elementos muestra y por qué y, de unas adaptaciones seleccionadas, muestra un análisis con tal de observar qué modificaciones ha sufrido. Además, como actividad final, se ha desarrollado cómo sería una película completamente fiel a la historia de los hermanos Grimm.

Palabras clave: Blancanieves, Grimm, original, adaptación, cuento ilustrado, simbología, psicoanálisis.

This study focuses on the original Snow White story and its adaptations, whether cinematographic, illustrated or theatrical stories. Since childhood, this is a

known story that we are always told, but often the transmitted version is not the original, but the popular one.

The following study shows how the original really is, its roots, what elements it shows and why and, of selected adaptations, it shows an analysis in order to observe what modifications it has suffered. In addition, as a final activity, it has been developed how a film would be completely faithful to the history of the Grimm brothers.

Keywords: Snow White, Grimm, original, adaptation, illustrated story, symbology, psychoanalysis.

INTRODUCCIÓ

Com és realment el conte de la Blancaneu? Hi ha alguna adaptació que li sigui totalment fidel? S'inspira en alguna història real? És realment un conte per a nens? Què signifiquen els elements que hi apareixen? Aquestes són algunes de les qüestions que ajuden a introduir el treball.

Durant molt de temps, el conte de la Blancaneu ha estat un dels més explicats als nens petits però, com gran part de les històries dels Grimm, no s'ha transmès la versió original. Darrera d'aquest breu conte s'hi amaga molta informació desconeguda. Dues princeses reals que podrien haver inspirat els germans o diversos mites clàssics que podrien haver estat també una font d'inspiració. L'anàlisi de tots aquests elements i què volen dir és el que es pot observar a la part teòrica d'aquest treball.

D'entrada, s'ha trobat molta informació sobre la diferent simbologia del conte i de les històries dels Grimm en general, però, al ser un treball que se centra en les adaptacions del conte i no tant en el per què dels seus elements, s'ha fet una anàlisi més profunda de pel·lícules (tant antigues com més actuals) i contes il·lustrats.

El que em va motivar a realitzar aquest treball va ser que, des de petit, vaig conèixer aquesta història a través d'una pel·lícula, completament desconeguda ⁽¹⁾, que mostrava elements molt diferents a la versió popular que tothom coneixia o a la pel·lícula de Disney que més tard vaig veure. Aleshores, em va sorgir la pregunta: quina és la història de veritat? A partir d'això, sempre he tingut aquesta incògnita que he pogut investigar gràcies a aquest treball.

Al ser un treball extens i interdisciplinari, aquest treball abasta diferents àrees. Són les següents:

- **Literatura:** lectura i anàlisi del conte original dels Grimm i també de les adaptacions en forma de conte il·lustrat.

¹ *Los cuentos de los hermanos Grimm (anime)*, una sèrie de dibuixos animats realitzada per la companyia Nippon Animation.

- **Història:** valoració de les dues possibles princeses històriques com a font d'inspiració per al conte.
- **Psicologia:** anàlisi dels diferents elements representatius del conte i el seu missatge ocult, la seva simbologia.
- **Audiovisuals:** visualització i anàlisi de diferents adaptacions cinematogràfiques del conte, de diferents gèneres i anys.

D'altra banda, per a facilitar la seva organització, aquest treball està dividit en dos grans apartats que són:

- **Marc teòric:** és el bloc teòric del treball. Se centra en el conte original dels Grimm, mostrant-ne una anàlisi de diferents elements com les seves arrels o el seu simbolisme. A més de presentar les adaptacions que seran analitzades en profunditat a la part pràctica del treball.
- **Part pràctica:** mostra totes les anàlisis que s'han fet de les adaptacions seleccionades així com comparacions amb l'original, enquestes sobre la consciència del conte i el desenvolupament d'una possible pel·lícula completament fidel al conte.

OBJECTIUS I HIPÒTESIS

A partir del que s'ha comentat a la introducció, s'han establert uns objectius generals per al treball que s'anuncien a continuació:

- Analitzar el conte original i els elements més representatius. Valorar què és el que els autors volien transmetre amb ell i quins simbolismes estan presents al conte. Extreure també les diverses inspiracions que varen tenir per a escriure'l.
- Comprovar si hi ha una història real rere aquest conte. A partir de la poca informació que hi ha respecte aquest tema, comprovar si, per a poder escriure el conte de la Blancaneu, els Grimm es van inspirar en dues figures femenines de la monarquia de l'època.
- A partir d'una anàlisi més psicològica, comprovar si realment és un conte per a nens. És a dir, analitzar el conte original i veure si originalment era una obra destinada al públic infantil i, a més, veure quines modificacions s'han establert en el conte de la Blancaneu que es ven actualment per tal de poder estar destinat als nens petits.
- Comparar diverses adaptacions del conte (entre elles i entre l'original). Aquest és, bàsicament, l'objectiu principal. D'una banda, comparar les adaptacions cinematogràfiques seleccionades entre elles i extreure els elements comuns. D'altra banda, comparar-les amb el conte original per a veure quina li és més fidel i per què. També, valorar si n'hi ha alguna que sigui totalment fidel a l'original i si podria ser viable una adaptació cinematogràfica que ho fos. Finalment, analitzar altres tipus d'adaptacions del conte, per exemple en l'àmbit teatral, i veure quins canvis han patit i el motiu.

En relació amb aquests objectius, s'han desenvolupat una sèrie d'hipòtesis inicials. Són les següents:

- El conte original de la Blancaneu no és un conte per a nens. El conte dels Grimm conté elements que no són aptes, components que volen transmetre un missatge relacionat amb la venjança, el rancor i la mort.
- No hi ha cap adaptació que sigui completament fidel a l'original. Ja sigui en pel·lícules o en llibres il·lustrats, cap versió no és igual a l'original ja que sempre es canvien situacions o se suprimeixen escenes per tal de ser més ben vistes pel públic al qual van dirigides.

BLOC I - MARC TEÒRIC

- Els autors, els Grimm
- El conte
- Adaptacions

1. ELS AUTORS, ELS GRIMM

Els germans Grimm, Jacob (1785-1863) i Wilhelm (1786-1859), s'emmarquen dins del romanticisme i no només van destacar en l'àmbit de la recuperació de contes i cançons populars, sinó que també van aportar molt a l'estudi filològic de les llengües germàniques.

Fig. 1. Wilhelm Grimm

Font: Monográfico. Hermanos Grimm

El que va fer que els Grimm recopilessin narracions populars del seu país, faules i llegendes transmeses oralment o trobades en manuscrits medievals, no va ser donar un nou impuls a la literatura infantil, sinó tornar al poble alemany part del seus coneixements culturals, oblidats injustament.

En un principi, els seus contes no van ser escrits per a un públic determinat, i encara menys per l'infantil. Els germans es van negar a introduir canvis estilístics i es van mantenir les al·lusions eròtiques o sexuals i les escenes cruels, per poder conservar la puresa dels relats populars.

El seu llibre de contes ⁽²⁾, del qual es va publicar una primera entrega l'any 1812, va tenir una gran acceptació en el públic infantil i, tot i el gran acolliment que va tenir per la crítica, es van veure obligats a introduir algunes modificacions, ja que majoritàriament eren els nens els destinataris d'aquests contes.

Després de la primera edició, els germans van començar a introduir canvis en l'estil, la forma i el contingut dels contes per tal de fer-los més "correctes". Aquesta tasca de tornar a adaptar els contes va recaure sobre Wilhelm.

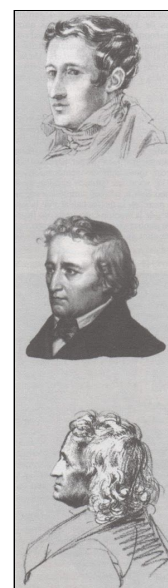

Fig. 2. Jacob Grimm

Font: Monográfico. Hermanos Grimm

² Contes de la infantesa i de la llar. En alemany: *Kinder- und Hausmärchen*.

La majoria dels contes procedeixen de la zona de Hessen, dels llocs propers a Kassel o d'aquesta mateixa ciutat. Allà, els germans tenien un amic farmacèutic que s'anomenava Wild; tant a la seva dona com a les seves filles els agradava explicar contes i gràcies a elles els Grimm en van escriure molts. Al cercle d'amistats dels Wild hi havia una dona que es deia María Hasenpflug que els hi va transmetre una sèrie de contes, entre ells una versió de la Blancaneu.

1.1. CARACTERÍSTIQUES DELS CONTES

Gairebé tots els contes dels Grimm presenten unes característiques comunes que són:

- **Els personatges**

Tant l'heroi com els altres personatges dels contes accepten de manera natural la presència de la màgia en el seu món. Els hi sembla d'allò més normal que un animal es pugui convertir en ésser humà i donar consells. Els éssers d'aquest món màgic són totalment acceptats, per exemple, els nans.

- **L'estructura narrativa**

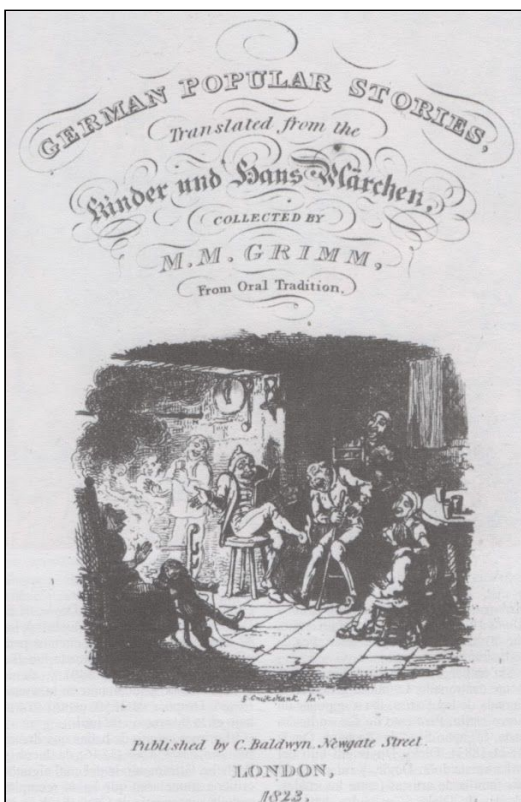
L'estructura és similar a tots els contes. Hi ha un narrador omnipresent que domina l'escena. El final dels contes sol ser feliç; tot i que a vegades al personatge malvat se li aplica el seu merescut càstig.

- **Trets distintius**

Per a poder arribar a aquest final feliç, l'heroi s'ha hagut d'esforçar i córrer tota una sèrie de perills, mostrant sempre una bondat natural. Aquest tipus de conte quasi sempre mostra uns trets determinants que es repeteixen en molts d'ells: la forma, la situació penosa en què es troba el protagonista a l'inici, el lloc on transcorren les aventures (generalment, el bosc) i l'ajut d'éssers fantàstics, entre d'altres.

- **Llengua i característiques estilístiques**

La llengua dels contes és senzilla, expressiva però sense complicacions. També hi ha certs elements que es repeteixen com per exemple l'ús freqüent del diminutiu, el gran ús d'onomatopeies o l'ús de comparacions. Alguns d'aquests trets es deuen a què són freqüents en les narracions de tradició popular, transmises oralment.

*Fig. 3. German Popular Stories, Londres, 1873
Font: Monográfico. Hermanos Grimm*

2. EL CONTE

2.1. RESUM

Per tal de situar al lector, he escrit un resum del conte original de la Blancaneu, ja que la versió original dels Grimm no és gaire coneguda.

El conte de la Blancaneu comença amb una reina que mentre cosia, asseguda davant d'una finestra amb un marc de banús i mentre nevava, es va punxar amb l'agulla al dit i van caure tres gotes de sang a la neu. En aquest moment, la reina va dir que ella volia tenir una filla tan blanca com la neu, tan vermella com la sang i tan negra com la fusta de banús. Poc temps després, va tenir una nena que era tan blanca com la neu, tan encarnada com la sang i amb els cabells tan negres com el banús. Per això, la nena es va dir Blancaneu. Però, al néixer, la reina va morir.

Un any més tard, el rei es va casar amb una altra dona que era molt bella. No suportava que la superessin en bellesa i tenia un mirall màgic al qual li preguntava qui era la més bella de la regió i aquest sempre li responia que era ella. Després d'escoltar això, es quedava ben tranquil·la ja que només deia la veritat. Però la Blancaneu creixia i cada cop era més bonica i quan va fer set anys, ja era més bella que la reina. Un dia, el mirall va respondre-li a la reina dient que la Blancaneu era més bonica que ella. Això la va enfurismar i va fer que la odiés. Així que va manar a un caçador que se l'emportés al bosc, la matés i li portés els seus pulmons i fetge com a prova. A l'arribar al bosc, però, la nena es va posar a plorar, ell va tenir compassió i la va deixar marxar, pensant que ja la devorarien les feres. El que el caçador li va portar a la reina van ser els òrgans d'un porc, que ella es va menjar creient que eren de la Blancaneu. Per la seva banda, la nena va estar caminant pel bosc fins que va arribar a una petita casa. Quan va entrar, es va trobar amb set coberts, set plats, etc. Va menjar una mica de cada un i finalment va anar a dormir al setè llit que es va trobar, que era el més còmode. A la nit, van arribar els propietaris de la casa: set nans. Quan la van veure, la van trobar molt bella. Quan la Blancaneu

es va despertar i se'ls va trobar, va tenir molta por. Però ells van ser molt comprensius i van escoltar la seva història; van dir-li que es podia quedar si feia les feines de la llar i ella va accedir.

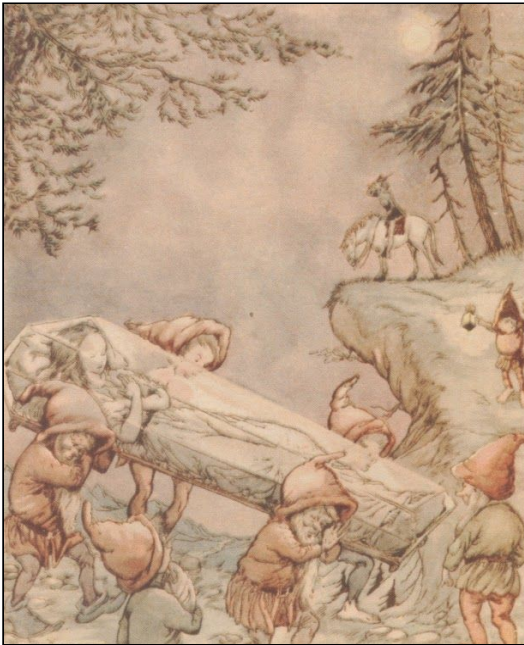
Pels matins, la Blancaneu es quedava sola cuidant la casa. Els nans la van advertir que aviat la reina sabia que seguia viva i per tant, li van dir que no obrís a ningú. Un dia, el mirall va dir a la reina que la Blancaneu seguia viva i estava a la casa dels nans. Ella va tenir una idea i es va vestir de venedora ambulat. Va anar fins a la casa i es va posar a cridar que venia cintes de colors. Quan la nena la va sentir, la va deixar entrar per poder posar-li una cinta de seda multicolor. Però, quan la reina la va tenir davant, li va apretar la cinta amb tanta pressió que va caure al terra. Al pensar que havia mort, va tornar ben contenta al castell. A la nit, quan van arribar els nans i la van veure, la van aixecar i li van tallar el llaç. Així, la noia va poder tornar a respirar. Els nans li van dir que aquella dona era la reina i que no deixés entrar a ningú.

A l'arribar al castell, la reina va consultar el mirall i aquest li va dir que la nena seguia viva. Aleshores, amb l'ajuda de sortilegis, la reina va fabricar una pinta enverinada. Com l'altra vegada, va anar fins a la casa dels nans, on la Blancaneu es va deixar pentinar i va caure sense coneixement. Quan van arribar els nans i la van trobar així, van sospitar de la reina i van començar a examinar la Blancaneu. Quan van trobar la pinta, li van treure i va recuperar el coneixement. Un altre cop, li van advertir que no obrís a ningú.

Quan va ser al castell, la reina va tornar a preguntar al mirall i aquest li va dir que la Blancaneu encara seguia vivint. La reina es va enfurismar i va crear una poma enverinada, blanca i vermella, que amb només menjar un petit tros, ja s'aconseguia la mort. Llavors, es va tornar a dirigir a la casa dels set nans i va insistir molt perquè la Blancaneu la deixés entrar però no ho va fer. Per tant, la reina, que estava disfressada de camperola, va tallar la poma en dues parts i li va dir que es mengés la part vermella, que ella menjaria la part blanca. La part vermella era la única que contenia el verí. Quan la Blancaneu, finalment, va fer-li una mossegada a la poma,

va caure morta al terra. La reina va quedar ben satisfeta i més quan, al preguntar-li al seu mirall qui era la més bella, aquest li va dir que era ella.

Quan els nans van arribar i la van trobar, li van aflixar els llaços, li van pentinar els cabells i la van rentar amb aigua i vi. Però van arribar a la conclusió que era morta. Llavors, la van posar en un llit i van plorar durant tres dies. Passats els

dies, van voler enterrar-la però al veure-la tan plena de colors, com si fos viva, van decidir no fer-ho. Finalment, van decidir fer-li un taüt de vidre, en el qual hi havia escrit el seu nom i hi deia que era filla d'un rei, amb lletres d'or, i la van exposar a la muntanya. Un dia, un fill d'un rei que va passar la nit a casa dels nans, va llegir la inscripció del taüt i els hi va demanar que li regalessin el taüt amb la noia, prometent

Fig. 4. Mercé Llimona, *Juventud*, 1941
Font: *Monográfico. Hermanos Grimm*

que
l'estimaria i

l'honoraria. Els nans van tenir pietat i li van donar. El noi va fer portar-lo a esquenes dels seus servidors però es van entrebancar amb un arbust i, com a conseqüència del moviment, el tros de poma enverinat va caure de la boca de la Blancaneu. Quan la noia es va despertar i va conèixer el príncep, es va començar a enamorar d'ell i se'n van anar junts. Més tard, van començar a preparar el seu casament i, el dia de la celebració, a la qual estava convidada, la reina va anar al mirall i li va preguntar qui era la més bella. Aquest, li va respondre que ella ho era però que la jove reina encara ho era més. En aquest moment, no sabia què fer: tenia por. Finalment, va decidir anar al casament. Quan la reina va arribar i va reconèixer la Blancaneu, es va quedar de pedra. Abans que pugués fer res, li van portar unes sabates de ferro, que anteriorment havien estat sobre carbó encès, i la van obligar a posar-se-les i ballar fins que morís.

2.2. INFLUÈNCIES

Al llarg del temps, hi ha hagut diverses investigacions per tal de demostrar que el personatge de la Blancaneu s'inspira en un personatge real. Actualment hi ha dues versions sobre qui va ser la persona que realment va inspirar als Grimm per crear la protagonista del seu conte; Margaretha von Waldeck i Maria Sophia Margaretha Catharina von Erthal.

2.2.1. Margaretha von Waldeck

Margaretha von Waldeck va néixer el 1533 i va morir el 15 de març de 1554. Era filla de Philip IV, comte de Waldeck i la seva dona, Margaret Cirksena, filla d'Edzard I, comte de Frisia Oriental. Segons els documents de la ciutat de Bad Wildungen, Margaretha von Waldeck era famosa per la seva bellesa.

L'any 1545 va viatjar a través de les Siebengebirge ⁽³⁾ per viure amb el seu oncle Johann Cirksena al castell de Valkenburg, a l'actual Limburg (Països Baixos). El 1549, el seu pare la va enviar a la Regió de Brussel·les a la cort de Maria d'Hongria, governadora dels Països Baixos dels Habsburg i germana de Carles V del Sacre Imperi Romanogermànic. La presència de Margaretha a la cort va ser parcialment destinada a millorar la relació del seu pare amb l'emperador i a ajudar en l'alliberament de Felip I, landgravi de Hessen, que havia estat empresonat a Brussel·les pel seu paper a la Guerra d'Esmalcalda.

La situació a la cort va ser complicada, ja que diverses personalitats d'alt rang lluitaven per Margaretha, inclús Lamoral, comte d'Egmont. El fill de Carles V, Felip II de Castella, va arribar a la cort de la seva tieta l'any 1549. Segons la tradició, va perseguir Margaretha durant els pocs mesos que va estar allà, tot i que mai no hi va haver cap relació oficial, ja que ella era luterana.

Tres cartes supervivents de Margaretha al seu pare mostren que la seva salut va disminuir constantment durant els anys següents i que va morir als 21 anys el

³ Cadena muntanyosa de les terres altes centrals alemanyes a la riba est del riu Rin. En alemany, "set turons".

març de 1554. A les cròniques de Waldeck es va suggerir que havia estat enverinada.

En el llibre *Schneewittchen: Märchen oder Wahrheit?* (“Blancaneu: és un conte de fades?”) Eckhard Sander va afirmar que la vida de Margaretha va ser una inspiració pel conte de la Blancaneu. Però com que la segona esposa del seu pare va morir el 1546 i ell només es va tornar a casar a l'octubre de 1554, la seva madrastra no era sospitosa en el cas de la suposada intoxicació. El pare de Margaretha era propietari de diverses mines de coure; la majoria dels treballadors eren nens i es suggereix que la mítica referència als set nans es relaciona amb el treball infantil a la mina. A més, s’ha suggerit que la residència dels set nans era l’antic poble miner de coure Bergfreiheit, ara un districte de Bad Wildungen que s’anomena Schneewittchendorf ⁽⁴⁾. Igual que els nans del conte de fades, els nens treballadors vivien en grups d’uns 20 a una casa d’una sola habitació.

L’any 2019, Margaretha von Waldeck va aparèixer com un dels personatges principals a *Shattered Snow*, una novel·la de viatges en el temps escrita per Rachel Huffmire.

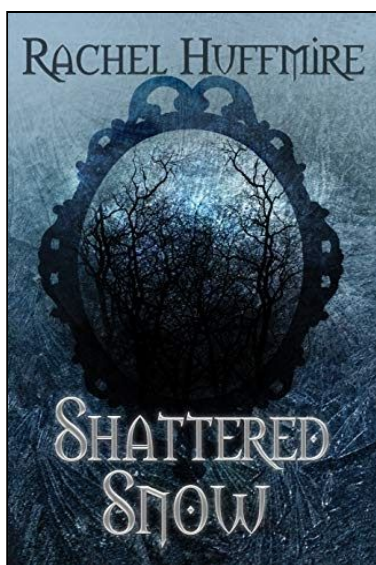

Fig. 5. *Shattered Snow*, Rachel Huffmire, 2019

Font:

<https://www.goodreads.com/book/show/42651081-shattered-snow>

⁴ En alemany, “Poble de la Blancaneu”.

2.2.2. Maria Sophia Margaretha Catharina von Erthal

L'historiador Karlheinz Bartels va realitzar una gran investigació per tal de demostrar que Maria Sophia Margaretha Catharina von Erthal era la vertadera Blancaneu.

Ella va néixer a Lohr, Alemanya, l'any 1729 i era filla de Philipp Christoph von Erthal, conestable de Kurmainz, que era tractat com un autèntic rei a la regió.

Maria Sophia era parcialment cega a causa d'una varicel·la i l'any 1741 va quedar òrfena de mare. Dos anys més tard, el seu pare es va tornar a casar amb la comtessa imperial de Reichenstein. A causa del

Fig. 6. Maria Sophia Margaretha Catharina von Erthal

Font:

<http://elespejogotico.blogspot.com/2014/04/maria-sophia-la-verdadera-blancanieves.html>

caràcter de la nova esposa, la relació entre la Maria Sophia i la seva madrastra mai va ser fàcil. A més, la Maria Sophia tenia fama de ser bona i generosa entre la gent de Lohr, a qui ajudava sempre que podia. Com que el seu pare sovint era fora del castell familiar, la Maria Sophia va haver de conviure

sola amb la seva nova família.

Poc després que morís Maria Sophia, la seva fama va arribar a oïdes dels Grimm, els quals van poder estar

influenciats per ella i crear el personatge de la Blancaneu, segons Bartels. A més, ella no seria l'únic element real del conte, ja que el mirall podria fer referència a una propietat de la família que, per la seva forma, produïa un gran efecte de reverberació de la veu quan algú parlava davant seu. Pel que fa als nans, podrien haver estat inspirats pels miners que treballaven a les mines de Bieber i que, al ser molt estretes i alguns túnels gairebé inaccessibles, eren necessàries persones petites o inclús nens per a treballar-hi. I, pel que fa al taüt de cristall, podria tenir relació amb la gran indústria de vidre de la zona. També, respecte a la poma enverinada, la investigació de Bartels va descobrir, citant bibliografia competent en la qual es descriu el verí, que la meitat de la poma va ser submergida en suc de belladona, fruit que es pot trobar a Spessart, un terreny alemany. Les seves baies contenen la Atropa

Belladona que s'utilitza, inclús avui en dia, en medicina. Per tant, el seu narcòtic podria haver produït a la Blancaneu una rigidesa com si hagués mort.

2.3. SIMBOLISME

2.3.1. El títol

Generalment, el nom del conte és simplement *Blancaneu*, encara que hi ha diverses variants. Per exemple, existeix una versió italiana anomenada *La ragazza di latte e sangue* ("La noia de llet i sang"). Avui en dia, aquest conte és conegut com *La Blancaneu i els set nans*, aportant d'aquesta manera més importància als nans.

2.3.2. El naixement

El conte de la Blancaneu comença quan la reina es punxa un dit mentre cus i cauen tres gotes de sang a la neu. D'aquesta manera es plantegen els problemes que envolten la història: la innocència sexual i la puresa contrasten amb el desig sexual, simbolitzat pel color vermell de la sang. A més, l'element de la sang serveix per a ensenyar als nens que, per a què neixi un nen, prèviament hi ha d'haver una hemorràgia sexual, com la menstruació o el trencament de l'himen.

El naixement de la Blancaneu és un naixement asexual, tal com passa en tots els naixements principescos. Tot i que el conte diu que la mare mor després del naixement de la Blancaneu, a aquesta no li passa res durant els seus primers anys de vida. A més, la seva madrastra no es converteix en un personatge dolent i gelós fins que la nena no té set anys; per tant, s'entén que van conviure durant aquest temps sense cap tipus de problema.

2.3.3. La reina

La reina o madrastra és un personatge que no té nom propi i es defineix per la seva funció a la història. Això li concedeix un protagonisme per “necessitat d’actuació”.

2.3.3.1. La reina i el mite d’Èdip

Per començar, cal deixar clar quin és el mite d’Èdip. Aquest personatge de la literatura clàssica estava destinat a assassinar el seu pare i casar-se amb la seva mare. Quan els seus pares es van assabentar d’això, van manar que el matessin. Però Èdip no va morir; va créixer amb uns pares adoptius i quan es va fer gran va consultar un oracle que li va dir el que ja sabien els seus vertaders pares. Ell va decidir marxar i tornar, sense saber-ho, al lloc on vivien els seus pares. En una discussió va matar Laios, el seu pare biològic i, després de resoldre l’enigma de l’Esfinx i convertir-se en rei de Tebes, es va casar amb Iocasta, la seva mare. A l’assabentar-se, ella es va suïcidar i Èdip es va treure els ulls.

En molts contes de fades es mostren els problemes edípics dels pares dels personatges. En el conte de la Blancaneu es mostra com la reina, la progenitora, té enveja de la Blancaneu, la seva successora, ja que cada cop és més bella que ella i, per tant, més superior. La por que té la reina que la Blancaneu la superi és el tema central del conte i, alhora, el fet que l’uneix amb el mite.

Aquest tipus de contes permeten que els nens compreguin que ells no són els únics que estan gelosos dels seus progenitors, ja que aquests poden tenir sentiments semblants. Aquest fet ajuda a crear un vincle paternofilial i a més, a solucionar algunes dificultats que poden semblar irresolubles. Una altra característica important és que els contes asseguren als nens que no tenen cap necessitat de tenir por de la possible gelosia del seu progenitor, ja que la superaran amb èxit per moltes complicacions que puguin sorgir.

El motiu pel qual la reina de la Blancaneu no pot envellir i sentir-se satisfeta del procés de la Blancaneu de convertir-se en una jove meravellosa és completament desconegut. I és que els contes mai no diuen el per què un progenitor és incapaç de gaudir del procés de maduració del seu fill ni per què, en canvi, sent enveja al veure que aquest el supera.

Hi ha tota una sèrie de mites, de la qual la part central és el mite d'Èdip, que serveixen d'exemple a com la seqüència de les generacions pot explicar el temor que un progenitor té al seu fill. Aquesta sèrie de mites comença amb Tàntal que, com a amic dels déus, vol comprovar si realment ho saben tot. Fa matar el seu fill Pèlops i els hi serveix com a menjar en un sopar. En el cas del conte de la Blancaneu, la reina ordena que matin la Blancaneu i es menja el que creu que és el seu cos; aquest fet que avui en dia sembla brutal, durant mil·lennis va ser una pràctica comuna entre humans: es devora l'enemic, no per maldat, sinó amb el propòsit d'apropiar-se de les seves virtuts. En el mite es diu que el que fa que Tàntal faci això és la vanitat, el mateix que impulsa a la reina a prendre la seva decisió. Finalment, la reina és castigada a ballar fins a morir amb unes sabates que cremen i, en el cas del mite, Tàntal és enviat al món dels morts on té un càstig etern: patir set i gana veient aigua i fruits que, a l'apropar-se, s'allunyen. Així doncs, es pot dir que en ambdós casos hi ha un càstig adient al crim.

Cal dir que en cap de les dues històries la mort del jove significa el final de la seva vida ja que Pèlops és ressuscitat pels déus i la Blancaneu recupera el coneixement. Per tant, la mort és un símbol que mostra el desig que una persona desapareixi. Aquest fet es pot veure en un nen en el període edípic, que no vol que el seu progenitor mori de veritat, sinó només que desapareixi del seu camí ja que vol aconseguir l'atenció de l'altre progenitor. Però el que realment vol el nen, tot i haver desitjat la seva desaparició, és tenir-lo a la seva disposició quan el necessiti. Per aquest motiu, quan en els contes una persona mor o es converteix en pedra, finalment acaba tornant a la vida.

D'altra banda, el conte de la Blancaneu té una altra connexió amb la mitologia clàssica. Quan Èdip va néixer, Laios va fer que li perforessin els turmells i li

encadenessin els peus per tal d'evitar que el matés. També va ordenar a un pastor que se l'emportés i l'abandonés al bosc. Però el pastor va tenir compassió d'Èdip i va fingir haver-lo abandonat; això és exactament el que passa en el conte de la Blancaneu i el que fa, per tant, relacionar els personatges de Laios amb la reina; el pastor amb el caçador i Èdip amb la Blancaneu.

El missatge de tots els mites que mostren relacions edípiques és ben clar: quan un progenitor no és capaç d'acceptar el seu fill com a tal i no és capaç de sentir-se orgullós perquè en el futur serà el seu successor, el resultat és una gran tragèdia. La manera en què els contes i els mites mostren aquestes relacions edípiques i les seves conseqüències és completament diferent. Tot i l'enveja que sent la reina cap a la Blancaneu, ella no només sobreviu, sinó que també acaba aconseguint la felicitat completa. Per tant, el missatge que transmeten els contes és que, tot i que els problemes edípics que puguin aparèixer semblin irresolubles, si es lluita amb força contra aquestes relacions familiars, finalment es pot arribar a una vida molt millor que la que tenen els que mai han tingut aquest tipus de problemes. El que es mostra en els mites és una dificultat insuperable i una derrota; en els contes es mostra el mateix perill però amb un gran èxit final.

2.3.3.2. La reina i el mite de Narcís

Tal com passa en el mite de Narcís, en què un jove s'enamora d'ell mateix i queda totalment absorbit pel seu propi amor, la reina consulta en tot moment el seu mirall màgic per tal d'apreciar la seva pròpia bellesa. El fet que se senti amenaçada pel creixement de la seva successora, mostra que és una progenitora narcisista que està envellint.

La història de la Blancaneu mostra les fatals conseqüències que pot tenir el narcisisme, tant pel successor com pel progenitor. D'una banda, el narcisisme de la Blancaneu quasi la destrueix quan cau dos cops seguits en els enganys que la reina li fa per tal de fer-la sentir encara més bella. I, d'altra banda, la reina acaba sent

destruïda pel seu propi narcisisme. Per tant, es pot dir que el mite de Narcís és present al conte de la Blancaneu.

2.3.3.3. L'element femení: la mare

Un principi freqüent dels contes és el d'un matrimoni sense fills, és a dir, hi ha infertilitat, rigidesa, falta de vida i de renovació. A vegades, però, tot i la situació difícil, neix un nen o una nena. Aquest fet, tal com es mostra en el conte de la Blancaneu, pot significar la mort de la mare.

Un terç dels contes dels Grimm comença amb la falta d'un element femení positiu, ja que sovint la madrastra fa la vida impossible als fills del seu marit. El fet de ser maltractats per la segona dona del pare es pot anomenar desplaçament, fenomen que Sigmund Freud va descobrir en els somnis. Aquest fenomen diu que, com que no ens atrevim a dir "dolenta" a la pròpia mare, desplaçem la maldat a la madrastra. Aquesta falta de positivitat materna en la família impulsa els nens a marxar fora de casa. Han d'emprendre el seu propi camí, ja que si tenen por a independitzar-se, el contacte prolongat amb la mare es converteix en negatiu, i estan exposats a tot tipus de perills i obstacles. Aprenen a vèncer-los amb l'ajuda d'altres personatges, com els nans, o s'ajuden mútuament. En aquests contes, com en quasi tots, l'inici del desenvolupament té lloc a través d'un fet negatiu.

La madrastra sovint és vista com l'ombra de la protagonista, la seva part obscura. El verí dels sentiments negatius, envejosos, transmesos amb la cinta, la pinta i la poma que condueixen la Blancaneu al taüt de cristall (aïllament de la vida) és obra de la "mare dolenta". Si a aquestes ombres dels protagonistes del conte no se les pot transformar al final, han de morir, tal com passa al conte de la Blancaneu.

2.3.4. El mirall

Pel que fa al mirall, sigui màgic o no, en les més remotes tradicions orientals s'assimila la seva essència amb el robatori dels esperits. Potser per això, els filòsofs

del romanticisme van arribar a dir que “les dones tenen la seva ànima dins dels miralls”. És a dir, almenys reconeixien que tenien una ànima.

En el conte, el mirall màgic sembla que parli per boca d'una nena ja que, d'entrada, una nena petita està convençuda que la dona més bella és la seva mare; i això és el que diu el mirall. Però, a mesura que va creixent, pensa que ella és més bonica que la seva mare, tal com diu el mirall. A més, quan una mare es mira al mirall, pot pensar que la seva filla és més bella que ella, però el mirall recalca que és molt més bella, com si ho digués una filla i no la pròpia mare.

2.3.5. El caçador

En el conte, apareix una figura masculina que es pot interpretar com una representació inconscient del pare: el caçador. El fet que els personatges masculins alliberadors en els contes sovint estiguin representats per caçadors es deu a que, en l'època en que es van escriure, la caça era una ocupació masculina que constituïa un privilegi aristocràtic. Per aquest motiu, aquest personatge és vist com un ésser sublim comparable al pare.

De forma inconscient, el caçador és un símbol de protecció. És el personatge que espanta els animals i els perills que amenacen els nens i, per tant, els protegeix.

En el conte de la Blancaneu, aquest personatge no manté una figura definida ja que desobeeix la reina però, tot i no matar la Blancaneu, l'abandona al bosc on hi ha molts perills que poden acabar amb la seva vida. Ell intenta satisfer tant a la reina com a la nena, ja que a una l'enganya portant-li uns òrgans d'animal i a l'altra li perdona la vida.

2.3.6. Els set nans

En els contes de fades, els nans són personatges que tant poden ser bons com dolents. En el cas de la Blancaneu, són nans servicials i, com tots els nans (inclús els més desagradables), són molt treballadors i llestos en els seus negocis.

Tot i quedar sorpresos per la bellesa de la nena, deixen ben clar que es pot quedar a casa seva sempre que faci unes determinades tasques. Els set nans simbolitzen els set dies de la setmana: set dies plens de treball.

2.3.7. La poma

Tant en els mites com en els contes de fades, la poma és un element que simbolitza l'amor i el sexe, tant en el seu aspecte positiu com en el perillós. Apareix a la mitologia grega, és el regal a Afrodita que origina la guerra de Troia, i també a la Bíblia, sent l'element que tenta a l'home a renunciar a la innocència a canvi de coneixement i sexe.

En el conte de la Blancaneu, la reina i la nena comparteixen la poma. El que aquesta fruita simbolitza és una cosa que la reina i la Blancaneu tenen en comú i que és més profund que l'enveja que senten mútuament: els madurs desitjos sexuals.

La reina li ofereix la part vermella, la enverinada. La Blancaneu és blanca com la neu i vermella com la sang, és a dir, és un ésser amb dos aspectes: l'asexual i l'eròtic. El fet de menjar la part vermella (eròtica) marca la fi de la innocència de la Blancaneu.

2.3.8. Les tres aus

Mentre la Blancaneu està al taüt de cristall, tres ocells la van a visitar. Primer, una òliba, després un corb i finalment una tórtola. L'òliba simbolitza la saviesa; el corb representa la consciència madura i la tórtola encarna l'amor.

Aquestes tres aus indiquen que el somni de la Blancaneu en el taüt no és més que un període de gestació, el període final que la prepara per a la maduresa.

2.3.9. El príncep i la princesa

En els contes, sovint el príncep “guanya” la princesa amb els seus actes, mentre que la princesa “guanya” el príncep per patiment. En tots dos casos la recerca de l'altre i, moltes vegades, el patiment, estan causats per la bruixa o mare dolenta i la princesa necessita l'ajut del príncep per a poder lliurar-se d'ella.

Ell sempre se sent atret cap a ella per la seva gran bellesa, tot i que no sempre és visible per a tots. També se sent atret per la passivitat d'ella que arriba a ser una semi-mort. I això és el que passa al conte de la Blancaneu.

3. ADAPTACIONS

3.1. CINEMA

El conte de la Blancaneu ha estat adaptat cinematogràficament en diverses ocasions i de formes diferents, ja sigui en cinema d'animació, d'aventures o inclús mut. La primera adaptació cinematogràfica del conte va ser *La petite Blanche-Neige*, pel·lícula francesa que es va estrenar l'any 1910. Aquesta versió en cinema mut va ser la primera de moltes altres.

Pel que fa al meu treball, m'he centrat només en quatre pel·lícules sobre el conte de la Blancaneu: la de Walt Disney, ja que és la més popular de totes i que ha arribat a més gent, i les tres adaptacions que es van estrenar el 2012, *Blancanieves y la leyenda del cazador*, *Blancanieves* (2012) i *Mirror, Mirror*, ja que tot i ser del mateix any són completament diferents.

3.1.1. **Walt Disney**

Snow White and the Seven Dwarfs va ser un llargmetratge de l'any 1937. El director va ser David Hand i, la productora, Walt Disney Productions. Mostra el conte dels Grimm en animació en dues dimensions, buscant l'atenció del públic infantil.

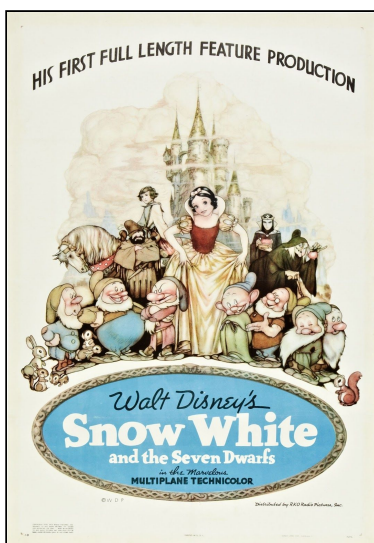

Fig. 7. Cartell “Snow White and the Seven Dwarfs”

Font:

https://disney.fandom.com/wiki/Snow_White_and_the_Seven_Dwarfs

Pel que fa a la recepció crítica ⁽⁵⁾, aquest film és vist com una bonica fantasia per a nens petits americans. S'ha criticat la forma en que la Blancaneu és insoportablement encantadora però, d'altra banda, s'ha elogiat l'animació i les seqüències que Disney va utilitzar, innovadores en l'època en que es va estrenar.

3.1.2. Blacanieves y la leyenda del cazador

Snow White and the Huntsman va ser una pel·lícula de l'any 2012. El director va ser Rupert Sanders i, les productores, Roth Films i Universal Pictures. En aquest cas, el film mostra una versió més obscura del conte.

Fig. 8. Cartell “*Snow White and the Huntsman*”

Font:

<https://www.wallspace.com/products/copy-of-snatch-framed-movie-poster-11x17-quality-wood-frame>

(⁶) En aquesta pel·lícula més adulta que adapta l'enfrontament entre la Blancaneu i la madrastra, es dona més profunditat a la segona, tots els personatges mostren conflictes rellevants i s'afegeixen aspectes del cicle artúric per tal d'apropar aquesta versió a les novel·les de cavalleries. El relat se centra en batalles que la

⁵ Aquesta crítica pertany a Geoff Andrew, professor de cinema, publicada al portal Time Out. Crítica consultable a: <https://www.timeout.com/london/film/snow-white-and-the-seven-dwarfs>

⁶ Aquesta crítica pertany a Ernesto Pérez Morán, crític de cinema, extreta de l'article “Cine y literatura. Habla, mudita: las adaptaciones de Blacanieves en 2012”.

crítica ha valorat com a ben rodades i, la pel·lícula en sí, és vista com un producte comercial però molt més digne del que pot semblar.

3.1.3. Blancanieves

Blancanieves va ser una pel·lícula de l'any 2012. El director va ser Pablo Berger i va ser una coproducció entre França i Espanya. Aquest llargmetratge mut i en blanc i negre, és una versió lliure del conte que el situa en una Espanya dels anys 20.

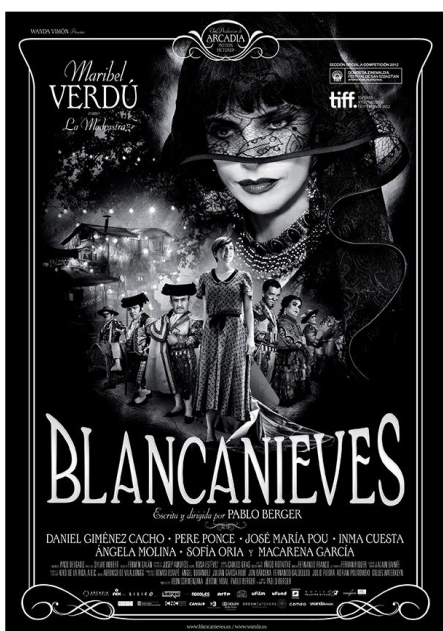

Fig. 9. Cartell “Blancanieves”

Font: <https://www.dcine.org/blancanieves>

(7) La crítica ha dit que la veritat és que la proposta no deixa de ser audaç, atrevida, que barreja el cinema mut amb el folklore ibèric i li afegeix gotes d’absurd, sainet i altres notes d’antiga soca celtibèrica. Ha valorat aquest film com un llargmetratge infantilitzat, que desatén la més mínima coherència dels seus personatges i que demostra un alarmant desconeixement de la sintaxi habitual en les dècades on el món reinava. Per tant, s’ha dit que aquesta versió demostra que en

⁷ Aquesta crítica pertany a Ernesto Pérez Morán, crític de cinema, extreta de l’article “Cine y literatura. Habla, mudita: las adaptaciones de Blancanieves en 2012”.

temps de decadència cultural, un gest de complicitat o “gracieta” equivalen a vàlua artística.

3.1.4. **Mirror, Mirror**

Mirror Mirror va ser un llargmetratge de l'any 2012. La direcció va estar a càrrec de Tarsem Singh i una de les productores va ser Goldmann Pictures. En aquest cas, es mostra el conte dels Grimm des del punt de vista de la madrastra i en forma de comèdia.

Fig. 10. Cartell “Mirror, Mirror”

Font: <https://www.pinterest.ca/pin/294282156873303297/>

Pel que fa a la recepció crítica ⁽⁸⁾, aquesta pel·lícula és vista com la més important artísticament. Tot i així, també s’ha dit que té més defectes que qualitats. D’una banda, s’ha elogiat la interpretació de Julia Roberts com la madrastra. Però, d’altra banda, segons la crítica, el to desenfadat i típic de comèdia lleugera de la primera part s’exagera amb estranys encanteris i altres recursos per tal d’estirar l’argument del conte original.

⁸ Aquesta crítica pertany a Ernesto Pérez Morán, crític de cinema, extreta de l’article “Cine y literatura. Habla, mudita: las adaptaciones de Blancanieves en 2012”.

3.2. CONTES INFANTILS IL·LUSTRATS

Moltes editorials, tant a Espanya com a Catalunya, han tret les seves pròpies versions del conte al llarg dels anys i de formes diferents: contes per a nens petits (com un joc), contes il·lustrats, còmics, etc.

Pel que fa al meu treball, m'he centrat en dos contes il·lustrats i un còmic. És a dir, el conte escrit de manera íntegra adaptat combinat amb il·lustracions i, d'altra banda, la pel·lícula de Walt Disney adaptada al còmic. El primer conte és de l'any 2005, i pertany a una gran editorial catalana. El còmic va ser una adaptació de 2006 publicat en castellà. I finalment l'altre conte està escrit en castellà i és una versió del 2019, molt més actualitzada.

3.2.1. **La Blancaneu - Edicions 62**

L'any 2005 Edicions 62 va començar una nova col·lecció de contes infantils il·lustrats anomenada *Els nostres contes il·lustrats*. Aquesta començava amb el títol *La Blancaneu*. Aquesta edició del conte comptava amb il·lustracions de Sophie Fatus i la traducció va estar a càrrec de Discobole, SL.

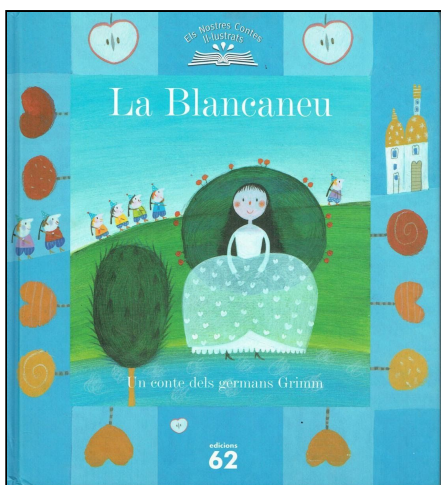

Fig. 11. La Blancaneu

Font:

<https://www.iberlibro.com/Blancaneu-Jacob-Wilhelm-Grimm-Edicions-62/15411138238/bd>

Pel que fa a la història, realment hi ha molt poques variacions respecte l'original. Un element una mica diferent és que, en aquesta edició, es diu que el

temps que triga el rei a tornar-se a casar és un any de dol; a l'original també passa un any però no es menciona que sigui com a dol per la mort de la seva primera muller. Una gran diferència és que el moment en què la Blancaneu supera en bellesa a la seva madrastra és als set anys, però en aquest conte il·lustrat és als quinze. Un altre element que és diferent respecte la versió dels Grimm és que la reina demana el cor de la Blancaneu i no els seus pulmons i fetge; a més, en cap moment es descriu l'escena en què la madrastra menja el que creu que són els òrgans de la nena. Finalment, l'última diferència significativa és que en aquesta edició en cap moment es menciona les sabates de ferro encès. Simplement, al descobrir que la nova esposa del príncep és la Blancaneu, la reina cau estesa a terra morta de ràbia.

Realment és una edició que mostra detalls molt significatius de l'original i que trenca amb les versions populars que són acceptades, però que té algunes variacions respecte el conte dels Grimm.

3.2.2. **Blancanieves y los siete enanitos - Estudio Fénix (Disney Enterprises)**

L'any 2006 la companyia de Disney va començar una sèrie de còmics basats en les seves pel·lícules. La col·lecció tenia dotze títols i el vuitè era *Blancanieves y los siete enanitos*. La traducció, retolació i adaptació va estar a càrrec d'Estudio Fénix, però la història en sí és la pel·lícula de Walt Disney de manera íntegra.

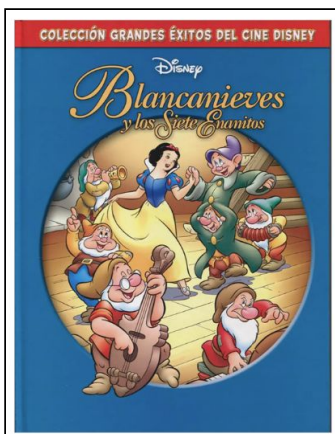

Fig. 12. Blancanieves y los Siete Enanitos

Font:

<https://www.panamericana.com.co/blancanieves-y-los-siete-enanitos-coleccion-grandes-exitos-del-cine-disney/p>

Pel que fa a la història, cal dir que simplement és la pel·lícula de Disney de 1937 en forma de còmic; per tant, les variacions que hi ha respecte el conte original són les mateixes que hi havien en el llargmetratge. Per començar, en cap moment es menciona el naixement de la Blancaneu, a més, al principi de la història, la Blancaneu és l'encarregada de fer les tasques més dures del castell per culpa de la reina i, mentre en fa una, coneix al príncep. Un altre canvi important és que la reina demana al caçador que li porti el cor de la Blancaneu (que en cap moment es menciona la seva edat) i no els seus pulmons i fetge; tampoc es mostra el moment en què l'òrgan és cuinat i menjat per la reina. Pel que fa als nans, cadascú mostra un rol diferent (savi, tímid...). Després, la reina crea la poma enverinada directament, sense la cinta ni la pinta. També es mostra com els animals avisen a la Blancaneu que aquella dona no és de fiar i són aquests els que van a buscar als nans. Finalment, la reina mor intentant allunyar als nans quan cau barranc avall per culpa d'un raig. El conte conclou amb el petó del príncep a la Blancaneu, que la fa despertar.

Aquesta és la versió que és popularment acceptada i coneguda, que manté pocs elements comuns amb l'original.

3.2.3. Blancanieves - Edelvives

L'any 2019 l'editorial Edelvives va publicar una versió del conte de la Blancaneu. L'adaptació va estar a càrrec d'Elena Gallo Krahe i va comptar amb les il·lustracions de Francesca Dell'Orto, que aportaven un aire més adult.

Fig. 13. Blancanieves

Font: <https://www.edelvives.com/es/Catalogo/p/blancanieves--163310>

Pel que fa a la història, cal dir que és el conte dels Grimm de manera íntegra, sense cap mena de canvi que pugui afectar al conte. Cal destacar que no s'eliminen petits detalls que en altres versions sí; com per exemple el fet que la Blancaneu ha marxar de castell als set anys; que la reina demana (i més tard menja) els pulmons i el fetge, i no el cor, o el final del conte, és a dir, les sabates de ferro encès.

3.3. TEATRE

El conte de la Blancaneu s'ha vist poques vegades en el teatre. El primer cop va ser l'any 1916 a Broadway. Aquesta obra va ser adaptada temps després a la gran pantalla. Més tard, el 1969 Les Luthiers van fer la seva pròpia obra teatral basant-se en el conte. Finalment, l'any 1998 es va fer una òpera anomenada *Schneewittchen*.

Pel meu treball, m'he centrat en la versió que van crear Les Luthiers.

3.3.1. **Blancanieves y los siete pecados capitales - Les Luthiers**

L'obra va ser escrita per Marcos Mundstock (lletra) i Gerardo Masana, Carlos Núñez Cortés i Jorge Maronna (música). La inspiració va ser, més que res, des de l'aspecte psicoanalític de l'obra i no tant pel conte dels germans Grimm o les seves adaptacions.

El conte de la Blancaneu va fer que, al tenir 7 set nans, es poguessin fer 7 escenes musicals molt diferents. Al tocar el tema del psicoanàlisi, els nans van passar a ser els pecats capitals. Durant l'obra també es mencionen altres

personatges de contes, com l'Alicia, la Caputxeta Vermella i en Polzet.

Fig. 14. Fragment de l'obra

Font:

<https://www.youtube.com/watch?v=fwZ6kDvuVGo>

En la dècada dels 60, a Argentina, i principalment a Buenos Aires, hi va haver una gran explosió de la psicoanàlisi. ⁽⁹⁾ Les Luthiers ja havia començat a fer acudits amb la teràpia des dels seus inicis com *l Musicisti*. Mundstock estava molt interessat en el tema, inclús va publicar la *Epopèya de Edipo de Tebas* en el llibre *Los Humoristas y el Psicoanálisis* de 1968. La transició lògica va ser que s'escrivís una obra que girés entorn allò.

El 1969 estrenen *Blancanieves y los siete pecados capitales*. L'obra teatral és una sessió de teràpia entre la Blancaneu i el seu psicòleg, on ella li explica uns somnis que va tenir que són interpretats en escena.

L'obra es va realitzar des de 1969 fins 1970 i després no va tornar a reposar-se. És l'única obra teatral pròpiament dita de *Les Luthiers*.

⁹ Buenos Aires és el lloc amb més terapeutes en el món.

BLOC II - PART PRÀCTICA

- Anàlisis
- Comparativa conte original-conte infantil
- Enquestes
- Entrevistes
- Creació d'una adaptació cinematogràfica fidel a l'original

4. ANÀLISIS

4.1. ANÀLISI DEL CONTE: COMENTARI DE TEXT

La primera activitat que vaig realitzar, tot just haver decidit el tema sobre el qual tractaria el meu treball de recerca, va ser llegir el conte original de la Blancaneu i fer-ne una anàlisi. És a dir, en forma de comentari de text ⁽¹⁰⁾, vaig resumir el contingut del conte, emfatitzant tots aquells elements que jo desconeixia del conte.

D'aquesta manera, vaig obtenir un comentari de text que contenia un resum del conte i, alhora, els elements que varien respecte el conte original i el conte assimilat popularment.

Hi van haver diverses diferències que em van sorprendre però la conclusió va ser clara: el conte que la gent coneix com *La Blancaneu i els set nans* presenta les mateixes diferències respecte el relat dels Grimm que la pel·lícula de Walt Disney de 1937. Per tant, es pot dir que la gent creu que coneix el conte simplement per haver vist la pel·lícula.

4.2. ANÀLISI DE LES ADAPTACIONS CINEMATOGRÀFIQUES

Una de les activitats clau pel meu treball va ser fer l'anàlisi de quatre pel·lícules basades en el conte dels Grimm que tinguéssin gran popularitat. Vaig seleccionar les següents: *La Blancaneu i els set nans* de Disney, de 1937; *Blancanives y la leyenda del cazador*, *Blancanieves* i *Blancanieves Mirror, Mirror*, totes tres del 2012.

A part de ser conegudes, totes quatre presentaven grans diferències entre elles: actors, gènere, animació, etc. Així que vaig decidir analitzar-les i comparar-les amb el conte original per tal de veure quins punts en comú tenien.

¹⁰ Consultable a l'annex.

El primer pas va ser elaborar una petita taula per a cada pel·lícula, que pogués omplir amb la informació essencial: nom original, any, gènere, tipus i classificació per edats. D'aquesta manera ja tindria una referència sobre a quin públic anava destinada i quines possibles modificacions podia haver-hi ⁽¹¹⁾.

PEL·LÍCULA - TÍTOL ORIGINAL	
ANY	
GÈNERE	
TIPUS	
CLASSIFICACIÓ PER EDATS	

Després, vaig seleccionar tota una sèrie d'elements del conte original que sovint són suprimits o modificats i que, per tant, es poden classificar com a característics. Aquests són els que em van sorprendre quan vaig llegir el conte original per primera vegada ⁽¹²⁾. Són els següents:

- La descripció inicial que es fa abans del naixement de la Blancaneu.
- Blancaneu iguala en bellesa a la seva madrastra als 7 anys.
- La reina demana al caçador que li porti els pulmons i el fetge de la Blancaneu.
- La reina fa cuinar els òrgans i se'ls menja pensant que són de la Blancaneu.
- Quan la Blancaneu arriba a casa dels set nans, troba cada objecte 7 vegades (7 gots, 7 plats, 7 panets, etc.) i en fa servir una mica de cada.
- Quan els nans arriben, a cada un li falta una cosa (o li han tocat).
- 1r engany: cinta.
- 2n engany: pinta.
- 3r engany: poma.
- 3 aus visiten el taüt de cristall de la Blancaneu.
- El príncep se l'enduu.
- L'entrebanc dels servents del príncep fa caure el tros de poma de la boca de la Blancaneu.
- El príncep i la Blancaneu es casen.

¹¹ Taules consultables a l'annex.

¹² Primera activitat de la part pràctica del treball.

- La reina balla amb unes sabates de ferro encès fins a la mort.

Amb tots aquests elements vaig elaborar una taula per a cada pel·lícula (¹³) per a veure quins d'aquests eren presents al film. A més, vaig afegir un apartat anomenat "Altres" per a mencionar tots els elements a destacar de la pel·lícula que no surten a la llista.

4.2.1. Walt Disney

Dels elements seleccionats, aquest llargmetratge mostra l'engany de la poma i el moment en què el príncep s'enduu la Blancaneu, quan aquesta està desperta. D'altra banda, qui fa la característica descripció física de la Blancaneu és el mirall i, quan la Blancaneu arriba a la casa dels nans, troba cada objecte 7 vegades però no en fa servir una mica de cada.

Aquesta pel·lícula és la que a més gent ha arribat i la que es creu que és el conte dels Grimm en sí. Cal dir que, dels films seleccionats en aquest treball, és el més fidel al conte original però també és cert que no mostra algunes escenes. Mostra el món fantàstic que van crear els germans i utilitza una animació clarament destinada als nens però modifica de tal manera l'original que qui veu la pel·lícula es creu que ja coneix el conte.

4.2.2. Blancanieves y la leyenda del cazador

Pel que fa als elements seleccionats, aquesta pel·lícula només compta amb la descripció inicial de la Blancaneu i l'engany de la poma.

Aquesta pel·lícula és més aviat de tema bèl·lic medieval, ja que mostra escenes molt sanguinàries i de moments de batalles. Simplement, agafa els elements més característics del conte i coneguts popularment (reina obsessionada amb la bellesa, set nans, noia que fuig, poma) per tal de tenir una referència que doni sentit al film.

¹³ Consultables a l'annex.

4.2.3. Blancanieves

Pel que fa als elements seleccionats, aquest llargmetratge només mostra l'intent d'engany de la poma.

Aquesta pel·lícula és la que menys s'assembla al conte original. D'entrada, la història se situa en l'Espanya dels anys 20, mostrant elements com els toros i el flamenc en comptes de castells, princeses i elements fantàstics. Només utilitza referències al conte com una madrastra, una nena òrfena, sis (en aquest cas) nans que l'ajuden i un intent d'assassinat amb una poma enverinada. Pel que fa a la resta, és simplement una manera de conèixer les característiques de l'època ja que es deslliga de la trama del conte.

4.2.4. Mirror, Mirror

Dels elements seleccionats, aquesta pel·lícula només compta amb dos: la descripció inicial de la Blancaneu i el casament d'aquesta amb el príncep. Pel que fa a l'engany de la poma, es pot dir que en certa manera es produeix però no del tot. És a dir, en aquest cas, la reina la intenta enganyar durant el casament i no ho aconsegueix.

Aquesta pel·lícula pren per tema el conte dels Grimm però no li és gaire fidel. És més aviat una burla d'aquest, utilitzant un sentit de l'humor totalment actual. Se centra en el context històric, la misèria del poble i els elements característics dels contes de fades habituals, deixant de banda el conte original de la Blancaneu dels germans Grimm.

- **RESULTATS:**

Les pel·lícules seleccionades són completament diferents entre elles. La que és més fidel és, sorprenentment, la de Disney ja que tot i les modificacions se centra en adaptar el conte a la gran pantalla. La resta de pel·lícules mostren una versió del

conte, és a dir, seleccionen els elements més característics i amb aquests creen una història completament diferent; el conte és només una petita referència.

5. COMPARATIVA CONTE ORIGINAL-CONTE INFANTIL

Per a aquest apartat del treball, vaig decidir comparar de manera més esquemàtica els contes il·lustrats seleccionats en la part teòrica amb el conte original. És a dir, veure quines diferències presentaven respecte aquest.

De manera que, per tal de fer-ho més visual, vaig elaborar una taula en la qual es pogués veure els elements més característics del conte original ⁽¹⁴⁾ i, dels tres contes il·lustrats seleccionats, quins els complien i quants.

Els resultats van ser els següents:

CONTE ORIGINAL DE LA BLANCANEU DELS GRIMM														
	Descripció inicial Naixement Blancaneu	Blancaneu = Reina / Bellesa 7 anys	Pulmons i fetge	Òrgans: cuinats i menjats	Casa nans: 7 gots, 7 plats, etc.	A cada nan li falta una cosa	Cinta	Pinta	Poma	3 aus	Prncep se l'enduu	Entrebanc... cau tros de poma	Casament: príncep i Blancaneu	Mort Reina: Sabates
Edicions 62	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
Estudio Fénix (Disney)	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●*	●	●	●
Edelvives	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

● Apareix

● No apareix

● No es menciona

* El príncep se l'enduu quan està conscient.

● RESULTATS:

El primer i clar resultat és que l'edició d'Edelvives és l'única que és completament fidel al conte original dels germans Grimm.

¹⁴ Són els mateixos elements que els seleccionats a l'apartat Anàlisi de les adaptacions cinematogràfiques, de la part pràctica del treball.

D'altra banda, Edicions 62 mostra unes petites modificacions. Aquestes són bàsicament els elements més sinistres del conte, que fan dubtar que realment sigui una història per a nens. És a dir, tot el tema dels òrgans i les sabates de ferro encès.

Finalment, la versió de Disney no té gairebé res a veure amb la veritable història. Dels elements seleccionats, només coincideix de manera exacta amb la poma.

Així doncs, després d'analitzar tres contes il·lustrats diferents, queda clar que, sempre i quan l'editorial no estigui vinculada amb Disney, els contes de la Blancaneu que es distribueixen actualment ⁽¹⁵⁾ són del tot fidels a l'original. Tot i que poden tenir alguna petita modificació per a tal de no ferir sensibilitats, sobretot si és una edició enfocada a nens més petits.

¹⁵ L'edició d'Edelvives és de l'any 2019.

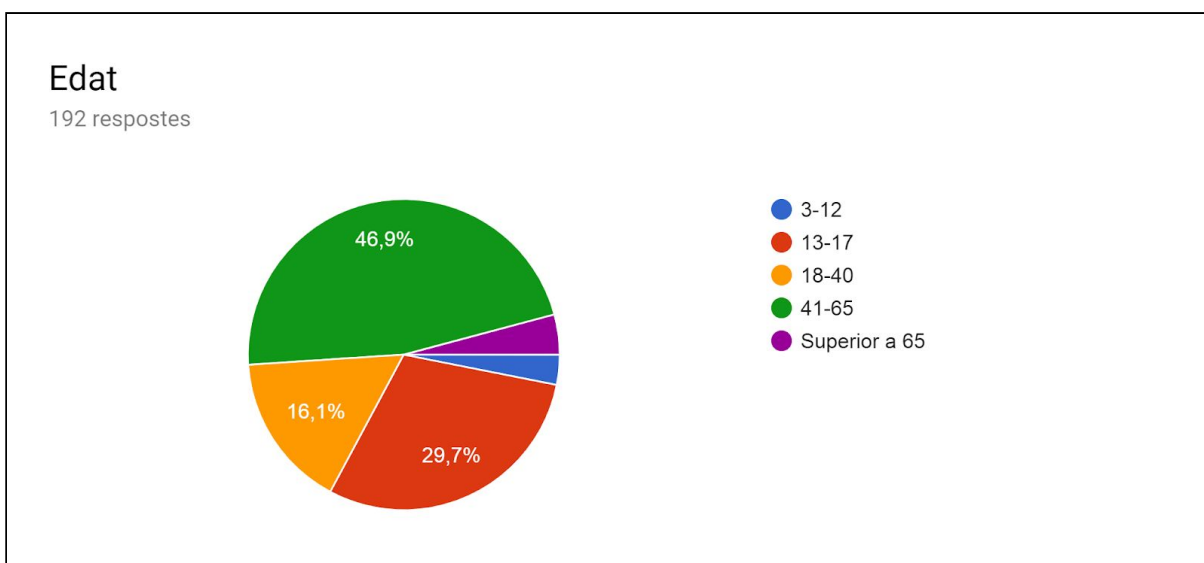
6. ENQUESTES

Per tal que la part pràctica del treball contingués una secció en la qual analitzés la societat envers el conte de la Blancaneu i com els hi havia arribat, vaig decidir realitzar una enquesta (¹⁶).

D'entrada, pel que fa a les variables a estudiar, em vaig centrar en sexe; edat, dividida en franges (3-12 infantesa, 13-17 adolescència, 18-40 joventut, 41-65 adulta, +65 vellesa) i en estudis (primaris, secundaris, universitaris o altres). D'altra banda, les preguntes anaven orientades cap al conte en sí, com els hi havia arribat; el conte original, si el coneixien; les històries dels Grimm, si creien que realment eren per a nens; alguna qüestió sobre elements simbòlics i, sobretot, preguntes sobre les adaptacions cinematogràfiques.

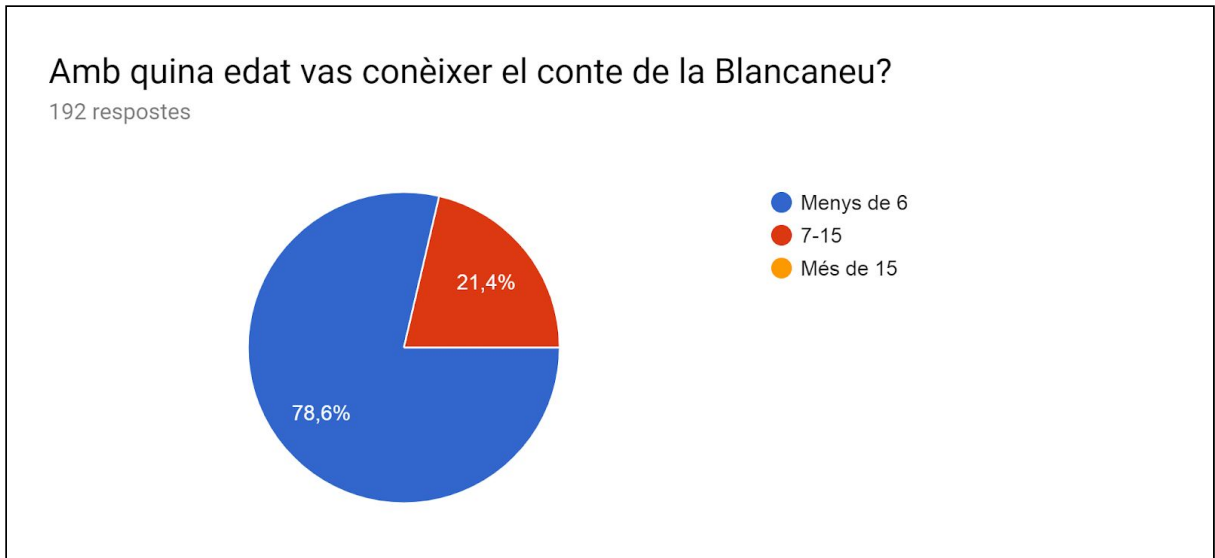
L'enquesta va obtenir 192 respostes diferents.

D'entrada, com a informacions addicionals, cal dir que l'enquesta va ser resposta per 56 homes i 133 dones (3 persones no s'identifiquen com a cap). I, pel que fa a les franges d'edat, cal que dir que les edats que van tenir més participació van ser les següents:

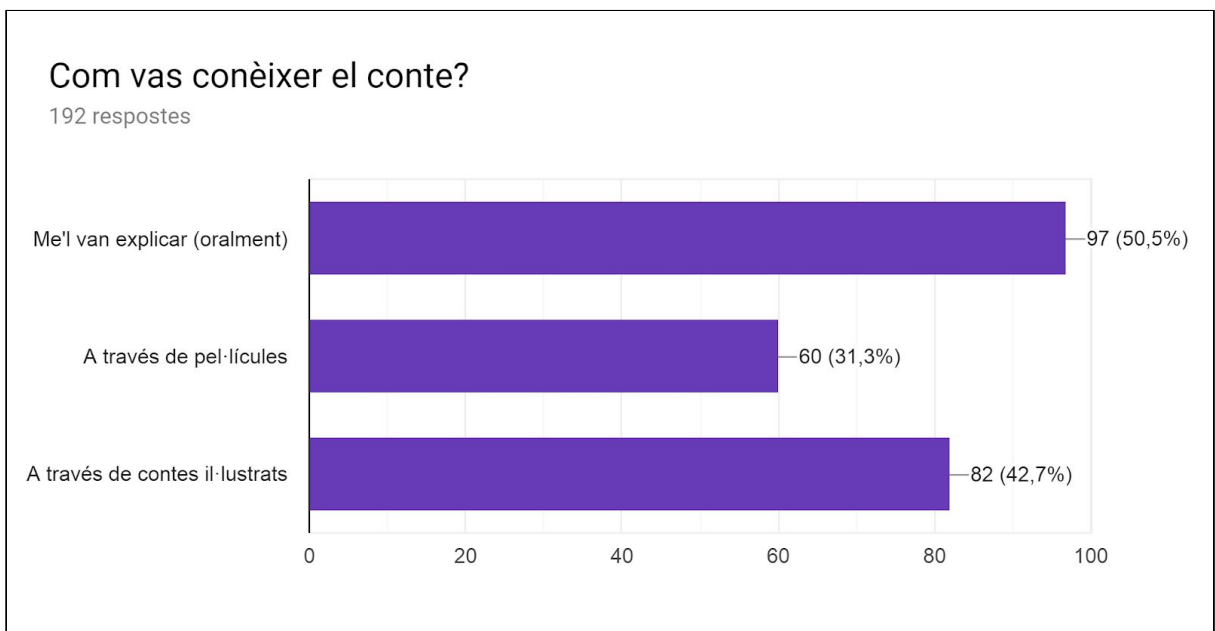

¹⁶ Consultable a l'annex.

La primera pregunta mostra que és un conte que es coneix essencialment durant la infantesa.

D'altra banda, la següent pregunta mostra que el conte és conegut oralment i a través de contes il·lustrats, principalment.

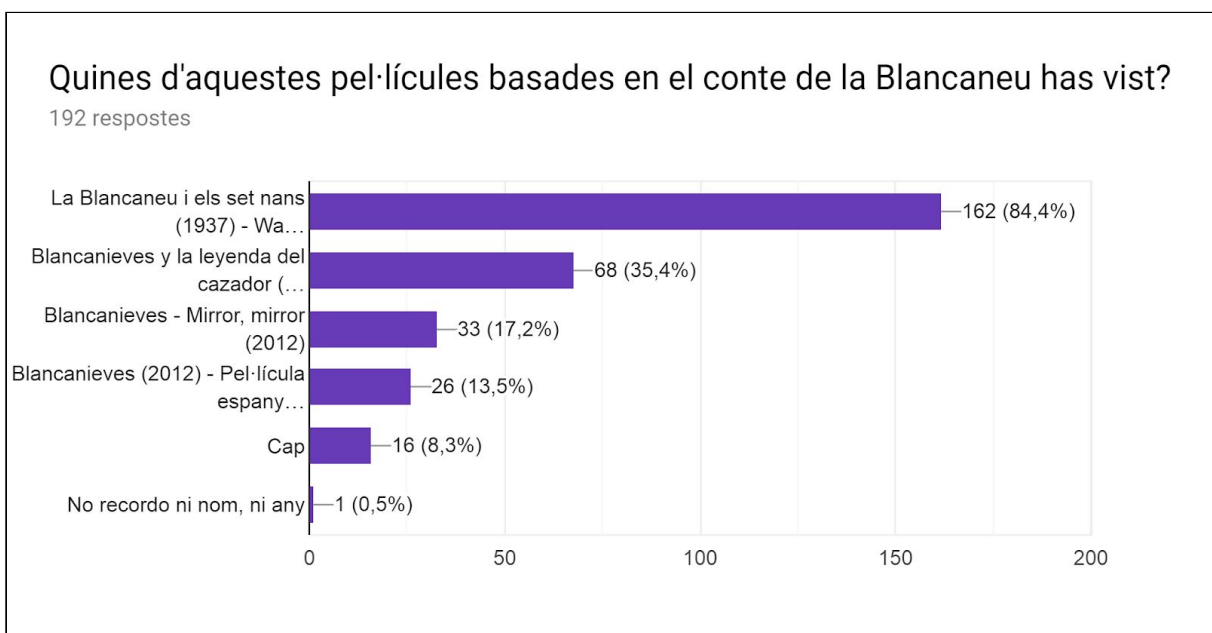
Només un 12% de la població enquestada coneix la versió original dels Grimm. A més, només un 37,5% pensa que pot estar basat en una història real.

Els tres elements que la gent creu que poden tenir un doble missatge són el mirall, la poma i els set nans. Aquestes respostes evidencien que, d'altra banda, els elements més coneguts del conte són aquests.

L'única pregunta que mostra gairebé un empat en les respostes és la següent: *En el conte original, la reina acaba ballant fins a la mort amb unes sabates de ferro encès. Creus que és un element que s'ha de suprimir a l'hora de fer adaptacions cinematogràfiques o contes il·lustrats?* Un 46,9% diu que no s'ha de suprimir, però un 53,1% diu que sí.

Després de mencionar un altre conte dels Grimm on hi ha escenes que sovint són eliminades, se'ls va preguntar si pensaven que les històries d'aquests germans realment eren per a nens. Un 83,9% va pensar que no.

De les pel·lícules analitzades en el meu treball, la gent ha vist:

Això mostra que la més vista, gairebé per tots, és la versió de Disney.

Finalment, l'última pregunta a destacar és la següent: *La companyia Disney sovint transforma els contes originals dels Grimm per tal que arribin a més gent; això*

sí, modificant per complet l'original. Com ho trobes? Com a resposta, hi havia aquestes opcions:

- *Bé, és més important que arribi a més gent tot i que no sigui exactament com l'original.*
- *Malament, s'han de respectar els originals.*
- *M'és indiferent.*

Aquesta pregunta també va tenir respostes diverses ja que 59 persones van respondre que els hi semblava bé, 58 persones van dir que els hi semblava malament i a 62 els hi era indiferent.

- **RESULTATS:**

Els resultats que he obtingut gràcies a aquesta enquesta són, breument, que la gent coneix el conte per transmissió oral o per contes il·lustrats (majoritàriament), que gairebé ningú ha llegit el conte original i que molta poca gent creu que pot estar basat en una història real pels elements fantàstics descrits.

Els elements més emblemàtics del conte i que es creu que tenen un doble sentit són el mirall, la poma i els set nans. Molta gent ha arribat a la conclusió que els contes dels Grimm realment no són per a nens. Gairebé la meitat de la població pensa que elements com la mort de la reina amb les sabates s'ha d'eliminar, ja que va destinat a nens i pot ferir sensibilitats, i l'altra meitat pensa que no s'ha d'eliminar perquè es traeix l'original. I, finalment, la pel·lícula més vista basada en el conte és la de Disney.

7. ENTREVISTES

7.1. XERRADA “Com escriure una sèrie i no morir en l'intent”

Aprofitant que el 12 de juny de 2019 se celebrava a la Roca Umbert el Mercat Audiovisual de Catalunya (20 anys), vaig decidir assistir a la xerrada “Com escriure una sèrie i no morir en l'intent” (¹⁷).

Aquesta xerrada comptava amb els guionistes: Laia Aguilar, Ivan Mercadé i Núria Parera; tots tres havien format part de sèries d'èxit catalanes. La moderadora va ser la Carme Abarca, presidenta de Guionistes Associats de Catalunya.

A l'anar a aquest event, el meu objectiu va ser, principalment, obtenir informació (si és que se'n feia menció) sobre el procés d'adaptació d'un text escrit, llibre, novel·la, còmic, etc., a la pantalla. A més, Laia Aguilar havia guanyat el Premi Carlemany l'any 2016 per l'obra Wolfgang (extraordinari); per tant, vaig pensar que faria algún esment sobre les diferències entre ambdues formes d'escriptura o, sinó, jo mateix li podria fer alguna pregunta en privat.

Desgràciadament, el tema central (i únic) va ser la creació i el funcionament de les sèries juvenils, i en cap moment es va fer esment del procés d'adaptació d'una novel·la a la pantalla.

Això sí, al finalitzar la xerrada, vaig anar a parlar amb les quatre guionistes i la Carme Abarca em va facilitar una adreça de contacte electrònic de Guionistes Associats de Catalunya i em va dir que hi contactés, sol·licitant la informació que necessités, dient que anava de part seva.

¹⁷ La xerrada completa es pot visionar al següent enllaç:
<https://www.youtube.com/watch?v=ZaLZe21JAv4>

18.00 - 19.00
COM ESCRIURE UNA SÈRIE I NO MORIR EN L'INTENT
 L'auge de les plataformes ha millorat la posició dels guionistes? Els guionistes tenen la rellevància merescuda a l'hora de gestionar els projectes? Sense guionista no hi ha projecte ni hi ha producció.

Alguns creadors de sèries recents de gran èxit explicaran com ha estat la creació i el procés de producció dels projectes en els quals han col·laborat.

Amb la participació de **Laia Aguilar** (guionista), **Iván Mercadé** (guionista) i **Núria Parera** (guionista)

Moderadora: **Carmen Abarca** (presidenta de Guionistes Associats de Catalunya)

Sessió organitzada en col·laboració amb **Guionistes Associats de Catalunya**

Fig. 15. Programació de la xerrada

Font: Fullet informatiu MAC

7.2. EDUARD SOLA

Tal com em va dir la Carme Abarca, em vaig posar en contacte amb Guionistes Associats de Catalunya i, després d'explicar en què consistia el meu treball de recerca i quin seria el perfil ideal de professional amb el qual jo necessitava parlar, em varen plantejar dues opcions: contactar amb *Arcadia Motion Pictures*, productora de Pablo Berger ⁽¹⁸⁾, i contactar amb Eduard Sola, guionista que havia treballat en el procés d'adaptar una novel·la a sèrie.

Arcadia no em va respondre, així que vaig contactar amb l'Eduard. Li vaig dir que necessitava l'opinió d'un professional que hagués adaptat un text, ja fos a

¹⁸ Director de la pel·lícula espanyola de 2012, *Blancanieves*.

pel·lícula o sèrie, per al meu treball de recerca i si podria fer-li algunes preguntes; em va respondre afirmativament.

Amb aquesta entrevista ⁽¹⁹⁾ a l'Eduard, els meus objectius eren: conèixer en què consistia exactament el procés d'adaptar un llibre, conte, etc., a la gran pantalla, saber si era el mateix adaptar un conte que qualsevol altre text, saber com adaptaria el conte de Blancaneu de la manera més fidel possible i si creu que seria viable.

La principal idea, com a professional en la matèria, que em va transmetre va ser que a l'hora d'adaptar un conte a la pantalla, al ser un text breu, sovint s'ha d'ampliar més del que és habitual.

D'altra banda, la conclusió que vaig treure és que no hi ha cap pel·lícula que li sigui completament fidel a l'original ja que en totes hi ha matisos, que és el que les fa diferents i personals per al director.

Finalment, segons ell, no seria viable fer un llargmetratge que fos totalment fidel a l'original ja que seria tornar al passat, repetir una història que ja ha estat explicada i que no tindria valor actualment.

7.3. SEBASTIAN PADILLA (Les Luthiers)

D'altra banda, també vaig contactar amb Les Luthiers, ja que havien realitzat una obra de teatre sobre el conte, a través de la seva pàgina web ⁽²⁰⁾. El meu objectiu, bàsicament, era extreure la màxima informació sobre aquesta obra per a poder completar la part teòrica del treball.

Es va posar en contacte amb mi Sebastian Padilla, el qual era fan del grup i va treballar amb ells. Vàrem intercanviar diversos correus, a mode d'entrevista ⁽²¹⁾, i amb el seu ajut vaig poder realitzar tota la secció de Blancanieves y los siete pecados capitales, a la part teòrica del treball.

¹⁹ Consultable a l'annex.

²⁰ Consultable a: <http://www.lesluthiers.com/>

²¹ Consultable a l'annex.

7.4. PABLO BERGER

Més tard, per a la meua sorpresa, el 30 de setembre la productora Arcadia Motion Pictures es va posar en contacte amb mi. Durant una setmana vam intercanviar diversos correus arribant finalment a la conclusió que un dia per la tarda podria fer-li una entrevista telefònica a Pablo Berger ⁽²²⁾, director de la pel·lícula *Blancanieves* (2012).

Les preguntes que finalment vaig decidir preguntar-li van ser les següents:

- ¿Cuál fue el motivo para crear esta película?
- A la hora de elaborar el guión, ¿tuviste en cuenta el cuento original de los hermanos Grimm, la versión que popularmente se conoce u otras versiones?
- ¿Por qué se hizo en blanco y negro y de cine mudo?
- ¿Por qué, pese a estar basado en un cuento infantil fantástico, no muestra nada de fantasía sino que se ambienta en la España de los años 20?
- ¿Por qué se eligió justamente este cuento como inspiración y no otro?
- ¿Qué elementos característicos del cuento original estuvieron presentes en la película? ¿Por qué?
- ¿Crees que fue coincidencia que justamente en el 2012 se estrenaran tres películas sobre Blancanieves?
- ¿Por qué no hubo siete enanos, sino seis (+Blancanieves)?

El motiu principal pel qual en Pablo Berger va decidir crear aquesta pel·lícula va ser el seu amor pel cinema mut i el seu desig d'apropar-lo a un públic que possiblement mai havia vist un llargmetratge així. A més, va reconèixer que després de l'estrena diverses persones van agrair-li aquest format ja que mai havien vist una pel·lícula així. És a dir, el principal motiu va ser, d'alguna manera, trencar amb el desconeixement del cinema mut.

Pel que fa a l'elaboració del guió, Berger va reconèixer que va tornar a llegir els contes de fades dels Grimm. Però la seva idea no era fer una pel·lícula fidel a un

²² Pablo Berger és un director de cinema espanyol conegut per pel·lícules com *Blancanieves*, *Abracadabra*, *Torremolinos 73* o l'anunci de la Loteria de Nadal de 2013.

conte, sinó mantenir els elements característics d'aquest. A més, no només es va centrar en un conte, sinó que va obtenir idees de diversos contes. És a dir, va fer una espècie de conte de contes. En la seva versió de la Blancaneu hi ha pinzellades d'altres contes com per exemple la Bella Dorment o Alicia en el País de les Meravelles. Per tant, es volia mantenir en el món dels contes però sense ser fidel a cap. A més, el fet que els germans Grimm no fossin els autors originals de les seves històries sinó els que les van recopilar, li va atorgar més llibertat a l'hora d'escriure.

Durant tota l'entrevista, en Pablo va ressaltar en diverses ocasions que la seva pel·lícula **no estava basada, estava inspirada** en el conte de la Blancaneu; només tenien alguns elements similars. D'una banda, ell volia fer un film mut ambientat en els anys 20, en els quals el gènere del melodrama estava present. Així que, com que el conte de la Blancaneu es pot veure també com un melodrama, va decidir unir-los. D'altra banda, tot i que aquest llargmetratge s'allunya del gènere fantàstic, aquest es pot observar de manera sutil; el seu propòsit va ser fer creïble allò increïble.

Els motius pels quals va escollir concretament aquest conte i no un altre van ser, bàsicament, tres. El primer, la fotografia *La cuadrilla* de Cristina García Rodero, la qual li va servir d'inspiració a l'hora de veure els nans com a toreros. El segon, és que una de les seves pel·lícules preferides és *Freaks (La parada de los monstruos)*, en la qual els nans tenen gran protagonisme. Finalment el darrer motiu va ser que la primera pel·lícula que va veure va ser la versió del conte de la Blancaneu de Disney.

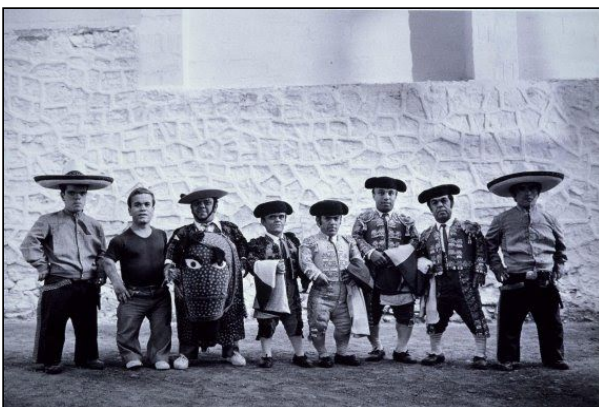

Fig. 16. La Cuadrilla

Font:

<https://www.museoreinasofia.es/coleccion/obra/cuadrilla-vitoria>

D'altra banda, va reconèixer que el fet que l'any 2012 s'estreuessin tres versions diferents del conte li va semblar molt curiós. Tot i que ell no n'era conscient, aquell any era el bicentenari de la publicació del conte. A més, el conte està lliure de drets, és a dir, qualsevol pot fer-ne una adaptació d'aquest. Això sí, quan es va assabentar que les altres dues pel·lícules eren grans produccions de Hollywood, en un principi va tenir por. Finalment, però, es va alegrar ja que va haver-hi lloc per a les tres en els cinemes.

En Pablo va dir que una manera d'indicar que el conte estava inspirat i no basat en el conte era, per exemple, fer que només hi haguessin sis nans i no set. A més, d'aquesta forma podia inquietar el públic. És a dir, buscava elements (com la madrastra, la Blancaneu) que pogués mantenir a la història i els substituïa; per exemple, el mirall es presenta com la revista *Lecturas* i el príncep està però a l'hora, no. És a dir, jugava amb els elements bàsics de la història original.

8. CREACIÓ D'UNA ADAPTACIÓ CINEMATogrÀFICA FIDEL A L'ORIGINAL

L'última activitat pràctica que vaig decidir realitzar per al meu treball va sorgir arrel de la següent qüestió: com hauria de ser una pel·lícula totalment fidel al conte original de la Blancaneu per a que pogués tenir èxit?

Després de plantejar-me aquesta pregunta, vaig decidir elaborar jo mateix com seria aquesta pel·lícula. Per tant, després de consultar-ho, vaig arribar a la conclusió que havia de crear un dossier de vendes o EBK ⁽²³⁾.

8.1. DOSSIER DE VENDES/EPK

Per tal de poder crear aquest dossier de vendes vaig consultar l'article *Creando el "packaging" de tu proyecto de película* ⁽²⁴⁾. El primer pas va ser extreure les parts d'un dossier professional que jo podria realitzar; van ser les següents:

- Sinopsi
- Notes del/a director/a
- Tractament estètic/artístic
- Descripció personatges + Proposta de càsting
- Pressupost

Després, vaig anar omplint cada apartat amb les idees que jo tenia per a crear una pel·lícula 100% fidel al conte original. El principal objectiu era que, a part de no tenir modificacions respecte el relat dels Grimm, fos un projecte viable que agradés a la gent. Per tant, vaig consultar l'èxit que havien tingut unes pel·lícules determinades, tant americanes com catalanes/espanyoles, per a poder fer aquest projecte el millor possible.

²³ Un dossier de vendes (o EPK) és un quadern que es lliura a qualsevol agent al que li pugui interessar invertir en un projecte de cinema o TV.

²⁴ Consultable a: <http://filmlab.filmarkethub.com/creando-el-packaging-de-tu-proyecto-de-pelicula/>

El resultat és el dossier en sí ⁽²⁵⁾, que podria ser una proposta real per a una productora catalana/espanyola d'avui dia. És un projecte viable que és completament fidel a l'original.

²⁵ Consultable a l'annex.

CONCLUSIONS

En relació amb les dues hipòtesis que es van plantejar a l'inici del treball, cal dir que:

- Pel que fa a la primera hipòtesi del treball, el conte de la Blancaneu (com la resta de contes dels Grimm) mai va estar destinat a un públic concret. Tot i així, al mostrar un món fantàstic amb princeses i prínceps i tenint una estructura tan breu, queda clar que són escrits destinats al públic infantil. Això sí, després de fer una anàlisi del conte, cal dir que no s'han d'eliminar escenes d'aquest ja que són aptes per a nens.
- Pel que fa a la segona i última hipòtesi, és cert que no hi ha cap pel·lícula, de les seleccionades, que li sigui completament fidel. D'altra banda, sí que hi ha un conte il·lustrat que mostra el conte de forma íntegra; a més, és l'edició més actual del conte.

I, pel que fa a les conclusions més importants d'aquest treball, cal destacar:

- Després d'analitzar les possibles inspiracions, cal dir que queda ben clar que els germans Grimm van trobar com a font d'inspiració pel conte de la Blancaneu les històries que s'explicaven de la dinastia d'aquell temps.
- Tot i semblar un simple conte sense cap finalitat, a través dels seus característics elements, transmet missatges ocults vinculats amb la mitologia clàssica i la psicologia.
- Actualment, les pel·lícules que diuen estar inspirades en aquest conte només mostren uns elements característics d'aquest, però no mostren res a veure amb el conte original.
- Finalment, com es pot observar en l'activitat final de la part pràctica, una adaptació cinematogràfica completament fidel al conte original seria un

projecte absolutament viable i efectiu per tal de transmetre la història original a la gent ja que, com s'ha comprovat, quasi tothom la desconeix.

AGRAÏMENTS

No tindria cap sentit començar aquests agraïments sense mencionar la persona que m'ha tutoritzat el treball. És qui m'ha fet el seguiment però també la persona que em va inspirar per a trobar aquest tema. Va ser la persona que mica en mica va anar construint aquest projecte amb mi i donant-li sentit. Sense ella aquest treball no seria el que és ara.

D'altra banda, he d'agrair la comprensió de la meva família i el seu esforç per intentar ajudar-me en tot el que estava al seu abast. Ja sigui fent l'enquesta, escoltant les curiositats que descobria o simplement somrient-me un dia que estava cansat.

També a tots els meus companys i amics que, tot i estar sota la mateixa pressió que jo (o més), sempre han tingut un moment per escoltar-me i ajudar en tot el que jo necessitava. Aquest treball tampoc seria el mateix sense el seu ajut.

Finalment, i no per això menys important, vull agrair a totes les persones professionals, de gairebé tots els àmbits, que han dedicat un moment en aquest treball. Parlo de la Carme Abarca, d'en Pau de Guionistes Associats de Catalunya, de l'Eduard Sola, d'en Sebastian Padilla, de la Maite Miqueo d'Arcadia Motion Pictures i d'en Pablo Berger.

Moltíssimes gràcies a tots!

Publicacions escrites

- Álvarez, Blanca. (maig 2008). “**Blancanieves. El camino del horror en busca del destino**”. *CLIJ. Cuadernos de Literatura Infantil y Juvenil*, núm. 215: p.18-23.
- Bettelheim, Bruno. (2006). **Psicoanálisis de los cuentos de hadas**. Barcelona: Ed. Crítica.
ISBN: 978-84-8432-788-2.
- Cashdan, Sheldon. (2000). **La bruja debe morir. De qué modo los cuentos de hadas influyen en los niños**. Madrid: Ed. Debate.
ISBN: 84-8306-333-6.
- Cuadernos de Literatura Infantil y Juvenil, CLIJ. (nov. 1996). **Monográfico. Hermanos Grimm**. Barcelona: Ed. Torre de Papel.
ISBN: 8480002035132 00088.
- Enterprises, Disney. (2006). **Blancanieves y los siete enanitos**. Barcelona: Estudio Fénix.
ISBN: 8437005007185.
- Grimm, Jacob i Wilhelm. (2005). **La Blancaneu**. Barcelona: Ed. 62.
ISBN: 84-297-5685-X.
- Grimm, Jacob i Wilhelm. (2019). **Blancanieves**. Zaragoza: Ed. Luis Vives.
ISBN: 978-84-140-1777-7.
- Pérez Morán, Ernesto. (maig-juny 2013). “**Cine y literatura. Habla, mudita: las adaptaciones de Blancanieves en 2012**”. *CLIJ. Cuadernos de Literatura Infantil y Juvenil*, núm. 253: p.56-61.
- Wasserziehr, Gabriela. (1996). **Los cuentos de hadas para adultos. Una**

lectura simbólica de los cuentos de hadas recopilados por J. y W. Grimm. Madrid: Ed. Endymion.

ISBN: 84-7731-223-0.

Publicacions electròniques

- Andrew, Geoff. “**Snow White and the Seven Dwarfs.**” *Time Out*. Publicació consultable (en anglès) a:
<https://www.timeout.com/london/film/snow-white-and-the-seven-dwarfs>
- Barraquer, Alex. (oct. 2018). “**Creando el “packaging” de tu proyecto de película.**” *El blog de Filmarket Hub*. Publicació consultable a:
<http://filmlab.filmarkethub.com/creando-el-packaging-de-tu-proyecto-de-pelicula/>
- Cervera, César. (2016). “**La cruel historia que inspiró Blancanieves: la princesa ciega que jugaba con niños explotados en las minas.**” *ABC Historia*. Publicació consultable a:
https://www.abc.es/historia/abci-cruel-historia-inspiro-blancanieves-princesa-ciega-jugaba-ninos-explotados-minas-201601280211_noticia.html
- Espanya, FilmAffinity. **Blancanieves y los siete enanitos**. Publicació consultable a:
<https://www.filmaffinity.com/es/film991538.html>
- Espanya, FilmAffinity. **Blancanieves y la leyenda del cazador**. Publicació consultable a:
<https://www.filmaffinity.com/es/film859684.html>
- Espanya, FilmAffinity. **Blancanieves**. Publicació consultable a:
<https://www.filmaffinity.com/es/film658540.html>
- Espanya, FilmAffinity. **Blancanieves (Mirror, Mirror)**. Publicació consultable

a:

<https://www.filmaffinity.com/es/film482785.html>

- Ferrer, Sandra. (2012). “**La verdadera Blancanieves, María Sophia von Erthal (1729-¿?)**.” *Mujeres en la historia*. Publicació consultable a:
<https://www.mujaresenlahistoria.com/2012/12/la-verdadera-blancanieves-maria-sophia.html>
- grimmstories.com. **Blancanieves. Un cuento de los hermanos Grimm**. Publicació electrònica consultable a:
https://www.grimmstories.com/es/grimm_cuentos/blancanieves
- M. Fernández, Pedro. **Curiosidades de la Historia: La verdadera Blancanieves**. Publicació consultable a:
<http://pedromariafernandez.blogspot.com/2012/09/curiosidades-de-la-historia-la.html>
- wikipedia.org. **Margaretha von Waldeck**. Publicació consultable (en anglès)
a:
https://en.wikipedia.org/wiki/Margaretha_von_Waldeck

Altres

- Adaptacions cinematogràfiques seleccionades:
 - Berger, Pablo. (2012). **Blancanieves**.
 - Disney, Walt. (1937). **Blancanieves y los siete enanitos**.
 - Sanders, Rupert. (2012). **Blancanieves y la leyenda del cazador**.
 - Singh, Tarsem. (2012). **Blancanieves (Mirror, mirror)**.
- **BLANCANIEVES DE DISNEY | HISTORIA REAL Y SINIESTRA | Javier Ruescas:**

<https://www.youtube.com/watch?v=gQw3jvtqB7s>

- **La verdadera historia de BLANCANIEVES - Draw My Life:**

<https://www.youtube.com/watch?v=2kf9I5r0iK4>

ANNEX:

- Conte original
- Comentari de text
- Anàlisi pel·lícules
- Anàlisi contes
- Enquesta
- Entrevistes

Blancanieves

Había una vez, en pleno invierno, una reina que se dedicaba a la costura sentada cerca de una ventana con marco de ébano negro. Los copos de nieve caían del cielo como plumones. Mirando nevar se pinchó un dedo con su aguja y tres gotas de sangre cayeron en la nieve. Como el efecto que hacía el rojo sobre la blanca nieve era tan bello, la reina se dijo.

-¡Ojalá tuviera una niña tan blanca como la nieve, tan roja como la sangre y tan negra como la madera de ébano!

Poco después tuvo una niña que era tan blanca como la nieve, tan encarnada como la sangre y cuyos cabellos eran tan negros como el ébano.

Por todo eso fue llamada Blancanieves. Y al nacer la niña, la reina murió.

Un año más tarde el rey tomó otra esposa. Era una mujer bella pero orgullosa y arrogante, y no podía soportar que nadie la superara en belleza. Tenía un espejo maravilloso y cuando se ponía frente a él, mirándose le preguntaba:

¡Espejito, espejito de mi habitación! ¿Quién es la más hermosa de esta región?

Entonces el espejo respondía:

La Reina es la más hermosa de esta región.

Ella quedaba satisfecha pues sabía que su espejo siempre decía la verdad.

Pero Blancanieves crecía y embellecía cada vez más; cuando alcanzó los siete años era tan bella como la clara luz del día y aún más linda que la reina.

Ocurrió que un día cuando le preguntó al espejo:

¡Espejito, espejito de mi habitación! ¿Quién es la más hermosa de esta región?

el espejo respondió:

La Reina es la hermosa de este lugar, pero la linda Blancanieves lo es mucho más.

Entonces la reina tuvo miedo y se puso amarilla y verde de envidia. A partir de ese momento, cuando veía a Blancanieves el corazón le daba un vuelco en el pecho, tal era el odio que sentía por la niña. Y su envidia y su orgullo crecían cada día más, como una mala hierba, de tal modo que no encontraba reposo, ni de día ni de noche.

Entonces hizo llamar a un cazador y le dijo:

-Lleva esa niña al bosque; no quiero que aparezca más ante mis ojos. La matarás y me traerás sus

pulmones y su hígado como prueba.

El cazador obedeció y se la llevó, pero cuando quiso atravesar el corazón de Blancanieves, la niña se puso a llorar y exclamó:

-¡Mi buen cazador, no me mates!; correré hacia el bosque espeso y no volveré nunca más.

Como era tan linda el cazador tuvo piedad y dijo:

-¡Corre, pues, mi pobre niña!

Pensaba, sin embargo, que las fieras pronto la devorarían. No obstante, no tener que matarla fue para él como si le quitaran un peso del corazón. Un cerdito venía saltando; el cazador lo mató, extrajo sus pulmones y su hígado y los llevó a la reina como prueba de que había cumplido su misión. El cocinero los cocinó con sal y la mala mujer los comió creyendo comer los pulmones y el hígado de Blancanieves.

Por su parte, la pobre niña se encontraba en medio de los grandes bosques, abandonada por todos y con tal miedo que todas las hojas de los árboles la asustaban. No tenía idea de cómo arreglárselas y entonces corrió y corrió sobre guijarros filosos y a través de las zarzas. Los animales salvajes se cruzaban con ella pero no le hacían ningún daño. Corrió hasta la caída de la tarde; entonces vio una casita a la que entró para descansar. En la cabañita todo era pequeño, pero tan lindo y limpio como se pueda imaginar. Había una mesita pequeña con un mantel blanco y sobre él siete platitos, cada uno con su pequeña cuchara, más siete cuchillos, siete tenedores y siete vasos, todos pequeños. A lo largo de la pared estaban dispuestas, una junto a la otra, siete camitas cubiertas con sábanas blancas como la nieve. Como tenía mucha hambre y mucha sed, Blancanieves comió trozos de legumbres y de pan de cada platito y bebió una gota de vino de cada vasito. Luego se sintió muy cansada y se quiso acostar en una de las camas. Pero ninguna era de su medida; una era demasiado larga, otra un poco corta, hasta que finalmente la séptima le vino bien. Se acostó, se encomendó a Dios y se durmió.

Cuando cayó la noche volvieron los dueños de casa; eran siete enanos que excavaban y extraían metal en las montañas. Encendieron sus siete farolitos y vieron que alguien había venido, pues las cosas no estaban en el orden en que las habían dejado. El primero dijo:

-¿Quién se sentó en mi sillita?

El segundo:

-¿Quién comió en mi platito?

El tercero:

-¿Quién comió de mi pan?

El cuarto:

-¿Quién comió de mis legumbres?

El quinto:

-¿Quién pinchó con mi tenedor?

El sexto:

-¿Quién cortó con mi cuchillo?

El séptimo:

-¿Quién bebió en mi vaso?

Luego el primero pasó su vista alrededor y vio una pequeña arruga en su cama y dijo:

-¿Quién anduvo en mi lecho?

Los otros acudieron y exclamaron:

-¡Alguien se ha acostado en el mío también! Mirando en el suyo, el séptimo descubrió a Blancanieves, acostada y dormida. Llamó a los otros, que se precipitaron con exclamaciones de asombro. Entonces fueron a buscar sus siete farolitos para alumbrar a Blancanieves.

-¡Oh, mi Dios -exclamaron- qué bella es esta niña!

Y sintieron una alegría tan grande que no la despertaron y la dejaron proseguir su sueño. El séptimo enano se acostó una hora con cada uno de sus compañeros y así pasó la noche.

Al amanecer, Blancanieves despertó y viendo a los siete enanos tuvo miedo. Pero ellos se mostraron amables y le preguntaron.

-¿Cómo te llamas?

-Me llamo Blancanieves -respondió ella.

-¿Como llegaste hasta nuestra casa?

Entonces ella les contó que su madrastra había querido matarla pero el cazador había tenido piedad de ella permitiéndole correr durante todo el día hasta encontrar la casita.

Los enanos le dijeron:

-Si quieres hacer la tarea de la casa, cocinar, hacer las camas, lavar, coser y tejer y si tienes todo en orden y bien limpio puedes quedarte con nosotros; no te faltará nada.

-Sí -respondió Blancanieves- acepto de todo con razón. Y se quedó con ellos.

Blancanieves tuvo la casa en orden. Por las mañanas los enanos partían hacia las montañas, donde buscaban los minerales y el oro, y regresaban por la noche. Para ese entonces la comida estaba lista.

Durante todo el día la niña permanecía sola; los

buenos enanos la previnieron:

-¡Cuidate de tu madrastra; pronto sabrá que estás aquí!

¡No dejes entrar a nadie!

La reina, una vez que comió los que creía que eran los pulmones y el hígado de Blancanieves, se creyó de nuevo la principal y la más bella de todas las mujeres. Se puso ante el espejo y dijo:

¡Espejito, espejito de mi habitación! ¿Quién es la más hermosa de esta región?

Entonces el espejo respondió.

Pero, pasando los bosques,

en la casa de los enanos,

la linda Blancanieves lo es mucho más.

La Reina es la más hermosa de este lugar

La reina quedó aterrorizada pues sabía que el espejo no mentía nunca. Se dio cuenta de que el cazador la había engañado y de que Blancanieves vivía. Reflexionó y buscó un nuevo modo de deshacerse de ella pues hasta que no fuera la más bella de la región la envidia no le daría tregua ni reposo. Cuando finalmente urdió un plan se pintó la cara, se vistió como una vieja buhonera y quedó totalmente irreconocible.

Así disfrazada atravesó las siete montañas y llegó a la casa de los siete enanos, golpeó a la puerta y gritó:

-¡Vendo buena mercadería! ¡Vendo! ¡Vendo!

Blancanieves miró por la ventana y dijo:

-Buen día, buena mujer. ¿Qué vende usted?

-Una excelente mercadería -respondió-; cintas de todos colores.

La vieja sacó una trenzada en seda multicolor, y Blancanieves pensó:

-Bien puedo dejar entrar a esta buena mujer.

Corrió el cerrojo para permitirle el paso y poder comprar esa linda cinta.

-¡Niña -dijo la vieja- qué mal te has puesto esa cinta! Acércate que te la arreglo como se debe.

Blancanieves, que no desconfiaba, se colocó delante de ella para que le arreglara el lazo. Pero rápidamente la vieja lo oprimió tan fuerte que Blancanieves perdió el aliento y cayó como muerta.

-Y bien -dijo la vieja-, dejaste de ser la más bella. Y se fue.

Poco después, a la noche, los siete enanos regresaron a la casa y se asustaron mucho al ver a Blancanieves en el suelo, inmóvil. La levantaron y descubrieron el lazo que la oprimía. Lo cortaron y Blancanieves comenzó a respirar y a reanimarse poco a poco.

Cuando los enanos supieron lo que había pasado

dijeron:

-La vieja vendedora no era otra que la malvada reina.
¡Ten mucho cuidado y no dejes entrar a nadie cuando no estamos cerca!

Cuando la reina volvió a su casa se puso frente al espejo y preguntó:

¡Espejito, espejito, de mi habitación! ¿Quién es la más hermosa de esta región?

Entonces, como la vez anterior, respondió:

La Reina es la más hermosa de este lugar,

Pero pasando los bosques,

en la casa de los enanos,

la linda Blancanieves lo es mucho más.

Cuando oyó estas palabras toda la sangre le afluyó al corazón. El terror la invadió, pues era claro que Blancanieves había recobrado la vida.

-Pero ahora -dijo ella- voy a inventar algo que te hará perecer.

Y con la ayuda de sortilegios, en los que era experta, fabricó un peine envenenado. Luego se disfrazó tomando el aspecto de otra vieja. Así vestida atravesó las siete montañas y llegó a la casa de los siete enanos.

Golpeó a la puerta y gritó:

-¡Vendo buena mercadería! ¡Vendo! ¡Vendo!

Blancanieves miró desde adentro y dijo:

-Sigue tu camino; no puedo dejar entrar a nadie.

-Al menos podrás mirar -dijo la vieja, sacando el peine envenenado y levantándolo en el aire.

Tanto le gustó a la niña que se dejó seducir y abrió la puerta. Cuando se pusieron de acuerdo sobre la compra la vieja le dijo:

-Ahora te voy a peinar como corresponde.

La pobre Blancanieves, que nunca pensaba mal, dejó hacer a la vieja pero apenas ésta le había puesto el peine en los cabellos el veneno hizo su efecto y la pequeña cayó sin conocimiento.

-¡Oh, prodigio de belleza -dijo la mala mujer-ahora sí que acabé contigo!

Por suerte la noche llegó pronto trayendo a los enanos con ella. Cuando vieron a Blancanieves en el suelo, como muerta, sospecharon enseguida de la madrastra. Examinaron a la niña y encontraron el peine envenenado. Apenas lo retiraron, Blancanieves volvió en sí y les contó lo que había sucedido. Entonces le advirtieron una vez más que debería cuidarse y no abrir la puerta a nadie.

En cuanto llegó a su casa la reina se colocó frente al espejo y dijo:

¡Espejito, espejito de mi habitación! ¿Quién es la más

hermosa de esta región?

Y el espejito, respondió nuevamente:

La Reina es la más hermosa de este lugar.

Pero pasando los bosques,

en la casa de los enanos,

la linda Blancanieves lo es mucho más.

La reina al oír hablar al espejo de ese modo, se estremeció y tembló de cólera.

-Es necesario que Blancanieves muera -exclamó-aunque me cueste la vida a mí misma.

Se dirigió entonces a una habitación escondida y solitaria a la que nadie podía entrar y fabricó una manzana envenenada. Exteriormente parecía buena, blanca y roja y tan bien hecha que tentaba a quien la veía; pero apenas se comía un trocito sobrevinía la muerte. Cuando la manzana estuvo pronta, se pintó la cara, se disfrazó de campesina y atravesó las siete montañas hasta llegar a la casa de los siete enanos.

Golpeó. Blancanieves sacó la cabeza por la ventana y dijo:

-No puedo dejar entrar a nadie; los enanos me lo han prohibido.

-No es nada -dijo la campesina- me voy a librar de mis manzanas. Toma, te voy a dar una.

-No-dijo Blancanieves -tampoco debo aceptar nada.

-¿Ternes que esté envenenada? -dijo la vieja-; mira, corto la manzana en dos partes; tú comerás la parte roja y yo la blanca.

La manzana estaba tan ingeniosamente hecha que solamente la parte roja contenía veneno. La bella manzana tentaba a Blancanieves y cuando vio a la campesina comer no pudo resistir más, estiró la mano y tomó la mitad envenenada. Apenas tuvo un trozo en la boca, cayó muerta.

Entonces la vieja la examinó con mirada horrible, rió muy fuerte y dijo.

-Blanca como la nieve, roja como la sangre, negra como el ébano. ¡Esta vez los enanos no podrán reanimarte!

Vuelta a su casa interrogó al espejo:

¡Espejito, espejito de mi habitación!

¿Quién es la más hermosa de esta región? Y el espejo finalmente respondió. La Reina es la más hermosa de esta región.

Entonces su corazón envidioso encontró reposo, si es que los corazones envidiosos pueden encontrar alguna vez reposo.

A la noche, al volver a la casa, los enanitos encontraron a Blancanieves tendida en el suelo sin

que un solo aliento escapara de su boca: estaba muerta. La levantaron, buscaron alguna cosa envenenada, aflojaron sus lazos, le peinaron los cabellos, la lavaron con agua y con vino pero todo esto no sirvió de nada: la querida niña estaba muerta y siguió estándolo.

La pusieron en una parihuela. se sentaron junto a ella y durante tres días lloraron. Luego quisieron enterrarla pero ella estaba tan fresca como una persona viva y mantenía aún sus mejillas sonrosadas.

Los enanos se dijeron:

-No podemos ponerla bajo la negra tierra. E hicieron un ataúd de vidrio para que se la pudiera ver desde todos los ángulos, la pusieron adentro e inscribieron su nombre en letras de oro proclamando que era hija de un rey. Luego expusieron el ataúd en la montaña. Uno de ellos permanecería siempre a su lado para cuidarla. Los animales también vinieron a llorarla: primero un mochuelo, luego un cuervo y más tarde una palomita. Blancanieves permaneció mucho tiempo en el ataúd sin descomponerse; al contrario, parecía dormir, ya que siempre estaba blanca como la nieve, roja como la sangre y sus cabellos eran negros como el ébano.

Ocurrió una vez que el hijo de un rey llegó, por azar, al bosque y fue a casa de los enanos a pasar la noche. En la montaña vio el ataúd con la hermosa Blancanieves en su interior y leyó lo que estaba escrito en letras de oro.

Entonces dijo a los enanos:

-Dénme ese ataúd; les daré lo que quieran a cambio.

-No lo daríamos por todo el oro del mundo
-respondieron los enanos.

-En ese caso -replicó el príncipe- regálenmelo pues no puedo vivir sin ver a Blancanieves. La honraré, la estimaré como a lo que más quiero en el mundo.

Al oírlo hablar de este modo los enanos tuvieron piedad de él y le dieron el ataúd. El príncipe lo hizo llevar sobre las espaldas de sus servidores, pero sucedió que éstos tropezaron contra un arbusto y como consecuencia del sacudón el trozo de manzana envenenada que Blancanieves aún conservaba en su garganta fue despedido hacia afuera. Poco después abrió los ojos, levantó la tapa del ataúd y se irguió, resucitada.

-¡Oh, Dios!, ¿dónde estoy? -exclamó.

-Estás a mi lado -le dijo el príncipe lleno de alegría.

Le contó lo que había pasado y le dijo:

-Te amo como a nadie en el mundo; ven conmigo al castillo de mi padre; serás mi mujer.

Entonces Blancanieves comenzó a sentir cariño por él y se preparó la boda con gran pompa y magnificencia. También fue invitada a la fiesta la madrastra criminal de Blancanieves. Después de vestirse con sus hermosos trajes fue ante el espejo y preguntó:

¡Espejito, espejito de mi habitación! ¿Quién es la más hermosa de esta región?

El espejo respondió:

La Reina es la más hermosa de este lugar. Pero la joven Reina lo es mucho más.

Entonces la mala mujer lanzó un juramento y tuvo tanto, tanto miedo, que no supo qué hacer. Al principio no quería ir de ningún modo a la boda. Pero no encontró reposo hasta no ver a la joven reina.

Al entrar reconoció a Blancanieves y la angustia y el espanto que le produjo el descubrimiento la dejaron clavada al piso sin poder moverse.

Pero ya habían puesto zapatos de hierro sobre carbones encendidos y luego los colocaron delante de ella con tenazas. Se obligó a la bruja a entrar en esos zapatos incandescentes y a bailar hasta que le llegara la muerte.

* * *

COMENTARI: La Blancaneu i els set nans

Primer de tot, el conte comença amb una reina la qual no té fills i que, cosint davant un marc de fusta de banús, es fa un tall i cau sang a la neu. Al veure-ho, la dona demana tenir una filla tan blanca com la neu, tan vermella com la sang i tan negra com la fusta de banús. Poc després té una nena que és tan blanca com la neu, tan encarnada com la sang i els seus cabells són tan negres com el banús. Aquesta descripció és molt important ja que, a part de donar-li el nom a la protagonista, és un element que es repeteix un parell de vegades més al conte.

Després de tenir la nena, la reina mor i el seu espòs es casa amb una altra dona que té un mirall que sempre diu la veritat. Està obsessionada amb la bellesa i per això sempre li pregunta el mateix: *¡Espejito, espejito de mi habitación! ¿Quién es la más hermosa de esta región?*. Aquests versos, apart de repetir-se durant tot el conte, són importants perquè a quasi cap adaptació es diu exactament el mateix. D'altra banda, el que sovint li contesta el mirall també es repeteix diverses vegades i tampoc és igual a cap adaptació: *La Reina es la más hermosa de este lugar, pero pasando los bosques, en la casa de los enanos, la linda Blancanieves lo es mucho más*. En ambdós casos, el que es diu té certa musicalitat, fet que fa que sembli una poesia.

Quan la Blancaneu té set anys, és quan per primer cop el mirall diu que ella és més bella que la Reina. Aquesta és una dada significativa ja que realment és una nena quan li passa tot el conflicte. A més, quasi sempre s'ha dit a les adaptacions que això passava quan ella tenia setze anys o era major d'edat.

Al assabentar-se d'això, la Reina mana a un caçador que se l'endugui al bosc i la mati i, com a prova, que li porti els seus pulmons i fetge. El caçador té pietat i la deixa marxar (creient que de tota manera, pels perills que hi ha al bosc, morirà) i obté els pulmons i el fetge d'un porc que veu. Quan li porta a la Reina, aquesta fa cuinar-los i se'ls menja pensant que són de la Blancaneu. En aquest cas, això també sol canviar a les adaptacions ja que quasi sempre és el cor el que es demana i mai se'ls menja la Reina.

Després de voltar pels boscos, la Blancaneu arriba finalment a una petita casa. Allà troba set cadiretes, set plats, set coberts, etc. Finalment, arriba als llits i s'adorm en un; abans, però, resa a Déu. Aquest fet és important ja que mai s'han relacionat els contes infantils amb les creences religioses i a cap adaptació es mostra aquest detall.

Els set nans són descrits com a nans que excaven i treuen metall de les muntanyes, és a dir, sorprenentment, mai se'ls descriu com a miners directament.

Quan arriben a casa, cadascú nota que li falta una cosa o que han tocat/canviat alguna pertinença seva. Això crea el diàleg de: *El primer diu: ...; el segon diu: ...; etc.* Sovint no es veu en adaptacions cinematogràfiques però sí en contes il·lustrats per nens; probablement perquè és una forma dinàmica de fer que tots parlin i interactuïn.

Quan descobreixen que hi ha una nena dormint en un llit, no la desperten. S'alegren de veure-la i el setè nan (el llit del qual està ocupat per la Blancaneu) passa la nit dormint una hora amb cada un dels seus companys. Aquest és un element curiós que mai s'ha mencionat a cap adaptació. D'altra banda, tampoc mai s'ha descrit el moment de descobrir-la com realment és; sempre es mostra als set nans nerviosos i amb por.

Quan la Blancaneu es desperta, és ella qui té por i, després de parlar amb ells, acorden que si ella fa totes les tasques de la casa es pot quedar. En aquest cas, al text original les tasques que ha de fer són descrites molt específicament, probablement s'ha eliminat de moltes versions perquè l'acaben acollint com si fos una esclava.

Mentrestant, la Reina pregunta al mirall i aquest li diu que la Blancaneu és al bosc i continua sent més bonica que ella. Llavors, ella pensa un pla per poder acabar amb la Blancaneu. Es disfressa de venedora ambulante de cintes de colors i se'n va cap al bosc. En molt poques versions es descriu tant aquest primer pla com el segon, probablement perquè pot semblar un fet repetitiu.

Quan la Reina arriba a la casa, truca a la porta fent-se passar per venedora i la Blancaneu obre. La Reina li mostra una cinta de seda multicolor i li apreta. Al

veure com cau, marxa. Més tard, quan arriben els nans, la veuen i pensen que està morta. Però, al veure el fil, el trenquen i ràpidament ella torna a respirar i els hi explica què ha passat. Ells li adverteixen que no obri la porta ja que segur que sempre serà la Reina. Aquest fet (la Reina ataca a la Blancaneu, ella cau morta, arriben els nans, desfan el que la Reina ha fet i la Blancaneu torna a la normalitat i els ho explica tot) es torna a repetir més endavant, fent així com una mena d'història interminable. Però, a l'igual que els dos plans que té la Reina abans del de la poma, aquesta part se sol suprimir a les adaptacions.

Quan el mirall torna a dir-li a la Reina que la Blancaneu segueix viva, aquesta crea una nova estratègia. Com que és experta en sortilegis, crea una pinta enverinada i es disfressa com una vella. Aquest fragment revela que la Reina és experta en sortilegis, cosa que, depenent de l'adaptació, canvia. A més, menciona un nou element a la història: la pinta.

Quan la disfressada Reina arriba a casa dels nans i pica a la porta, la Blancaneu li diu que li han dit que no obri, però, després d'ensenyar-li la preciosa pinta, obre. La Reina li pentina els cabells i, ràpidament, el verí fa efecte i la noia cau al terra. Llavors, quan els nans arriben i veuen la pinta li treuen i ella torna en sí.

A l'assabentar-se la Reina de que la Blancaneu continua viva, es dirigeix a una cambra només per a ella on fabrica una poma enverinada, la qual és blanca i vermella (la part blanca no té verí). Es disfressa de camperola i va cap a casa dels nans. En aquest cas, es mostra més sobre l'obscur passat de la Reina, mencionant que té una sala només per a ella. També es poden diferenciar els diferents elements dels tres plans: 1r- venedora ambulat, cintes de colors; 2n- vella, pinta; 3r- camperola, poma.

Aquest cop, la Blancaneu no li obre la porta però la Reina, tot i així, aconsegueix el seu objectiu. La Reina comença a menjar la part que no està enverinada i, al veure-ho, la Blancaneu no sospita i també menja la poma. Ella, però, la part vermella. Només posar-s'ho a la boca cau a terra i la Reina es despedeix i se'n va. El més important d'aquest fet és que la Reina es despedeix d'ella mencionant la descripció que s'havia fet inicialment (blanca com la neu,

vermella com la sang, negra com el banús). També cal recalcar que en aquests moments de la història les paraules Reina i Enveja són sinònimes, és a dir, la Reina és la personificació de l'enveja.

Quan els nans arriben i la troben, li afluixen els llaços, li pentinen els cabells i la renten amb aigua i vi. Però finalment arriben a la conclusió que està morta. Aquest moment és molt interessant ja que els nans repeteixen tot el que han fet anteriorment per tal de salvar-la (trencar-li els llaços i pentinar-la).

Llavors, els nans la posen en un llit i ploren durant tres dies. Passats els dies, volen enterrar-la però al veure-la tan plena de colors, com si estigués viva, decideixen no fer-ho. Aquest moment també ha estat un dels que s'ha suprimit en moltes adaptacions. El fet de voler-la enterrar pot tenir connexió amb l'element religiós mencionat anteriorment per part de la Blancaneu, el qual també sempre s'elimina.

Finalment, els nans decideixen fer-li un taüt de vidre, en el qual hi ha escrit el seu nom i hi diu que és filla d'un rei amb lletres d'or, i exposar-la a la muntanya. El detall que quasi mai s'ha dit a cap adaptació és que, a més del nom, els nans també escriuen que és filla d'un rei.

Els animals van a plorar, també. Primer, una òliba; després, un corb; i, finalment, una tórtora. En aquest punt, el narrador descriu la seva figura, que sembla que dorm, utilitzant la descripció inicial (blanca com la neu, vermella com la sang, negra com el banús). A quasi totes les versions, a Blancaneu sempre l'han acompanyat els animals però en aquest cas només se'n descriuen a tres, tres aus.

Un dia, un fill d'un rei que passa la nit a casa dels nans, llegeix la inscripció al taüt de la noia i els hi demana que li regalin el taüt amb la noia, promentent que l'estimarà i l'honrarà. Probablement, aquest sigui el moment que quasi mai és present a cap adaptació. Per començar, el fet que passi la nit a casa dels nans i també el fet que vulgui endur-se-la.

Els nans tenen pietat d'ell i li donen. El noi fa portar el taüt a esquenes dels seus servidors però s'entrebanquen amb un arbust i, com a conseqüència del moviment, el tros de poma enverinat cau de la boca de la Blancaneu. Aquest és un

altre moment que quasi mai és present a les adaptacions del conte, ja que sovint el príncep va sol i no amb seguidors que puguin portar el taüt i, sobretot, pel fet que realment el tros de poma caigui per un moviment i no per un petó, com passa en quasi totes les versions.

Quan la noia es desperta i coneix al príncep, es comença a enamorar d'ell i se'n va amb ell. Més tard, comencen a preparar el seu casament. En quasi totes les adaptacions, el conte acaba quan ella desperta però aquí es pot comprovar que segueix, parlant de casament entre els dos.

El dia del casament, al qual està convidada, la Reina va al mirall i li pregunta qui és la més bella. Aquest, li respon que ella ho és però que la jove reina encara més. En aquest moment, la Reina no sap què fer: té por. Finalment, decideix anar al casament. Aquest fet del conte mostra com la Reina té por, un fet que quasi mai se li associa i que fa que sigui un personatge rodó.

Quan la Reina arriba al casament i reconeix a la Blancaneu es queda de pedra. Abans que pugui fer res, li porten unes sabates de ferro que anteriorment havien estat sobre carbó encès i la obliguen a posar-se-les i ballar fins que mori. Aquest final mai s'ha vist en les adaptacions per nens i és aquest fet el que fa dubtar sobre si realment és un conte per nens, ja que mostra que la Blancaneu no és tan bona.

Aquest element (les sabates de ferro enceses) crea molt dubtes. Realment ha estat idea de la Blancaneu? És una idea del príncep, ja que està al seu regne? O potser és idea dels nans i per això són de ferro? L'única cosa segura és que els elements característics (cinta, pinta, sabates) són objectes que sovint fan servir les dones o, en aquest cas, les princeses.

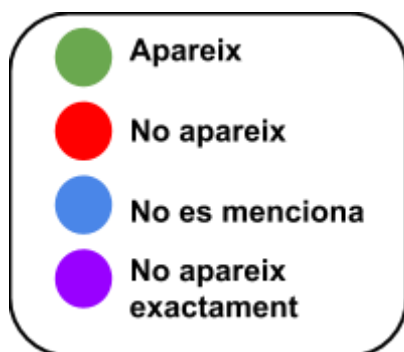
ANÀLISI DE LES PEL·LÍCULES

PEL·LÍCULA - TÍTOL ORIGINAL	Snow White and the Seven Dwarfs
ANY	1937
GÈNERE	Fantasia, Romàntic, Musical, Infantil, Animació
TIPUS	Animació en dues dimensions
CLASSIFICACIÓ PER EDATS	Totes les edats

PEL·LÍCULA - TÍTOL ORIGINAL	Snow White and the Huntsman
ANY	2012
GÈNERE	Fantasia, Aventura, Acció, Terror
TIPUS	Live action
CLASSIFICACIÓ PER EDATS	+12 (no recomanada per a menors de 12 anys)

PEL·LÍCULA - TÍTOL ORIGINAL	Blancanieves
ANY	2012
GÈNERE	Fantasia, Drama, Cinema Mut
TIPUS	Live action, cinema mut, blanc i negre
CLASSIFICACIÓ PER EDATS	Totes les edats

PEL·LÍCULA - TÍTOL ORIGINAL	Mirror Mirror
ANY	2012
GÈNERE	Fantasia, Romàntic, Comèdia
TIPUS	Live action
CLASSIFICACIÓ PER EDATS	Totes les edats

CONTE	Snow White and the Seven Dwarfs
Descripció Inicial Naixement Blancaneu	<ul style="list-style-type: none"> La descripció la fa el mirall.
La Blancaneu iguala en bellesa a la Reina als set anys	
La Reina demana al caçador els pulmons i fetge de la Blancaneu	
Els òrgans es cuinen i són menjats per la madrastra	
Quan la Blancaneu arriba a casa dels set nans, troba cada objecte 7 vegades (7 gots, 7 plats, 7 panets, etc.) i en fa servir una mica de cada	
Quan arriben, a cada nan li falta alguna cosa o li han tocat	
1r engany: cinta	
2n engany: pinta	
3r engany: poma	
3 aus visiten el taüt de cristall	
El príncep s'enduu la Blancaneu	<ul style="list-style-type: none"> Se l'enduu quan es desperta.
Un entrebanc dels servents del príncep fa caure el tros de poma de la boca	
El príncep i la Blancaneu es casen	
La Reina balla amb unes sabates de ferro encès fins a la mort	

ALTRES	<ul style="list-style-type: none"> • Cada nan té una personalitat diferent. • En un moment, Blancaneu s'encomana a Déu, tal com passa al conte original. • Hi ha diversos moments musicals a la pel·lícula. • Els pares de la Blancaneu mai es mencionen.
---------------	---

CONTE	Snow White and the Huntsman
Descripció Inicial Naixement Blancaneu	
La Blancaneu iguala en bellesa a la Reina als set anys	
La Reina demana al caçador els pulmons i fetge de la Blancaneu	
Els òrgans es cuinen i són menjats per la madrastra	
Quan la Blancaneu arriba a casa dels set nans, troba cada objecte 7 vegades (7 gots, 7 plats, 7 panets, etc.) i en fa servir una mica de cada	
Quan arriben, a cada nan li falta alguna cosa o li han tocat	
1r engany: cinta	
2n engany: pinta	
3r engany: poma	
3 aus visiten el taüt de cristall	
El príncep s'enduu la Blancaneu	
Un entrebanc dels servents del príncep fa caure el tros de poma de la boca	
El príncep i la Blancaneu es casen	

La Reina balla amb unes sabates de ferro encès fins a la mort

ALTRES

- Es presenta una Blancaneu amb molt poder.
- S'introdueixen dos nous personatges: el germà de la reina i en William, amic de Blancaneu.
- La reina és assassina, té molt poder i, sobretot, domina la magia negra.
- En un moment, la Blancaneu resa (tal com es diu en l'original).
- La figura del caçador té gran rellevància.
- Els corbs també tenen importància.

CONTE	Blancanieves
Descripció Inicial Naixement Blancaneu	
La Blancaneu iguala en bellesa a la Reina als set anys	
La Reina demana al caçador els pulmons i fetge de la Blancaneu	
Els òrgans es cuinen i són menjats per la madrastra	
Quan la Blancaneu arriba a casa dels set nans, troba cada objecte 7 vegades (7 gots, 7 plats, 7 panets, etc.) i en fa servir una mica de cada	
Quan arriben, a cada nan li falta alguna cosa o li han tocat	
1r engany: cinta	
2n engany: pinta	
3r engany: poma	

3 aus visiten el taüt de cristall	
El príncep s'enduu la Blancaneu	
Un entrebanc dels servents del príncep fa caure el tros de poma de la boca	
El príncep i la Blancaneu es casen	
La Reina balla amb unes sabates de ferro encès fins a la mort	

ALTRES	<ul style="list-style-type: none"> • Mostra una ambientació espanyola en els anys 20. • En comptes de 7 nans, n'hi ha 6 (el setè és la Blancaneu). • L'eix central no és la bellesa i l'enveja. • No es mostra cap figura com el príncep.
---------------	---

CONTE	Mirror, Mirror
Descripció Inicial Naixement Blancaneu	
La Blancaneu iguala en bellesa a la Reina als set anys	
La Reina demana al caçador els pulmons i fetge de la Blancaneu	
Els òrgans es cuinen i són menjats per la madrastra	
Quan la Blancaneu arriba a casa dels set nans, troba cada objecte 7 vegades (7 gots, 7 plats, 7 panets, etc.) i en fa servir una mica de cada	
Quan arriben, a cada nan li falta alguna cosa o li han tocat	
1r engany: cinta	
2n engany: pinta	

3r engany: poma	
3 aus visiten el taüt de cristall	
El príncep s'enduu la Blancaneu	
Un entrebanc dels servents del príncep fa caure el tros de poma de la boca	
El príncep i la Blancaneu es casen	
La Reina balla amb unes sabates de ferro encès fins a la mort	

ALTRES	<ul style="list-style-type: none"> • El mirall transporta a la reina a un món diferent. • No hi ha una figura de caçador però l'ajudant porta diversos òrgans com a prova. • Cada nan té una personalitat diferent. • Els nans són reclusos al bosc i menyspreats per ser lletgos. • La reina intenta enganyar la Blancaneu amb la poma durant el casament.
---------------	--

ANÀLISI DELS CONTES

CONTE ORIGINAL DE LA BLANCANEU DELS GRIMM														
	Descripció Inicial Naixement Blancaneu	Blancaneu = Reina / Belleza 7 anys	Pulmons i fetge	Òrgans: cuinats i menjats	Casa nans: 7 gots, 7 plats, etc.	A cada nan li falta una cosa	Cinta	Pinta	Poma	3 aus	Príncep se l'enduu	Entrebancau tros de poma	Casament: príncep i Blancaneu	Mort Reina: Sabates
Edicions 62	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
Estudio Fénix (Disney)	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	*	●	●	●
Edelvives	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

* El príncep se l'enduu quan està conscient.

LA VERITABLE HISTÒRIA DE LA BLANCANEU

Hola! Estic realitzant el meu treball de recerca sobre el conte original de la Blancaneu i les seves adaptacions. Em seria de gran ajut que responguessis aquestes preguntes; és molt ràpid.

Si coneixes algun nen/a petit/a (fills, germans, cosins...) que també la pugui respondre, millor!!

Moltíssimes gràcies.

1. Sexe

- Dona
- Home
- Altres

2. Edat

- 3-12
- 13-17
- 18-40
- 41-65
- Superior a 65

3. Estudis

- Primaris
- Secundaris
- Universitaris
- Altres

4. Amb quina edat vas conèixer el conte de la Blancaneu?

- Menys de 6
- 7-15

- Més de 15

5. Com vas conèixer el conte?

- Me'l van explicar (oralment)
- A través de pel·lícules
- A través de contes il·lustrats

6. Has llegit la VERSIÓ ORIGINAL dels Grimm?

- Sí
- No

7. En cas afirmatiu, creus que és igual que la versió coneguda popularment? Coneixes alguna pel·lícula que li sigui fidel?

8. Creus que el conte pot estar basat en una història real?

- Sí
- No

9. Per què?

10. Quins d'aquests elements del conte creus que poden tenir un doble missatge?

- El mirall
- La poma
- Els set nans
- El caçador
- El taüt de cristall
- Altres

11. En el conte original, la reina acaba ballant fins a la mort amb unes sabates de ferro encès. Creus que és un element que s'ha de suprimir a l'hora de fer adaptacions cinematogràfiques o contes il·lustrats?

- Sí
- No

12. Per què?

13. En el conte original de la Ventafocs, les germanastres es tallen els dits i els turmells perquè els entri el peu a la sabata. Creus que realment les històries dels Grimm eren per a nens?

- Sí
- No

14. Quines d'aquestes pel·lícules basades en el conte de la Blancaneu has vist?

- La Blancaneu i els set nans (1937) - Walt Disney
- Blancanieves y la leyenda del cazador (2012)
- Blancanieves - Mirror, mirror (2012)
- Blancanieves (2012) - Pel·lícula espanyola
- Cap
- Altres

15. Per què penses que les adaptacions cinematogràfiques del conte de la Blancaneu mai són del tot fidels a l'original: eliminen escenes, inclouen cançons o canvien totalment el registre del conte?

- Per obtenir grans beneficis econòmics, ja que arriben a més gent.
- Per a no ferir sensibilitats, ja que hi ha escenes molt impactants.

- Perquè hi ha poques persones que coneixen la versió original.
- Altres

16. Et sembla bé? Per què?

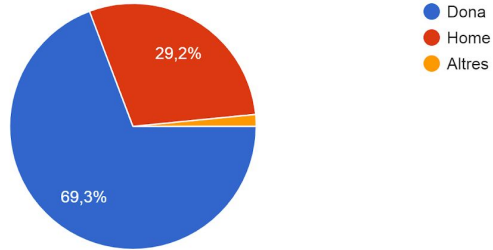
17. La companyia Disney sovint transforma els contes originals dels Grimm per tal que arribin a més gent; això sí, modificant per complet l'original. Com ho trobes?

- Bé, és més important que arribi a més gent tot i que no sigui exactament com l'original.
- Malament, s'han de respectar els originals.
- M'és indiferent.
- Altres

RESPOSTES GENERALS

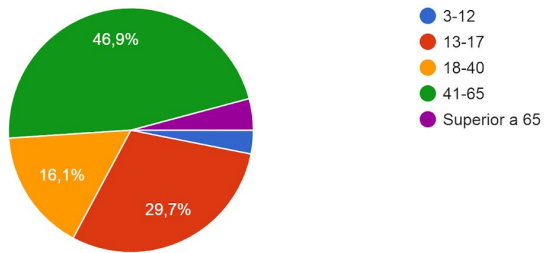
Sexe

192 respostes

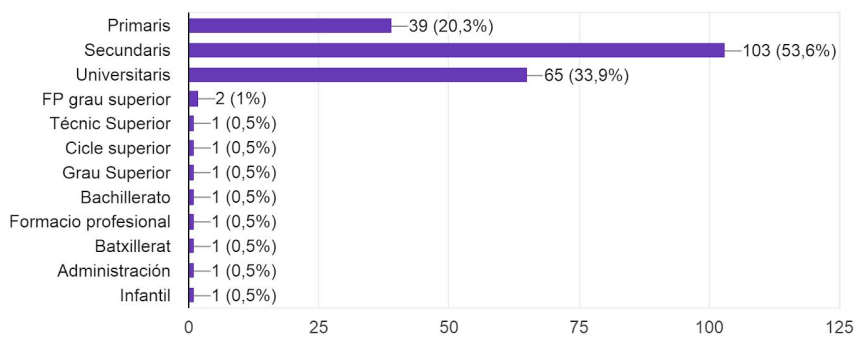
Edat

192 respostes

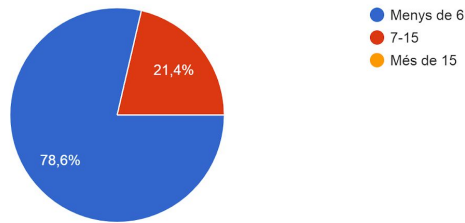
Estudis

192 respostes

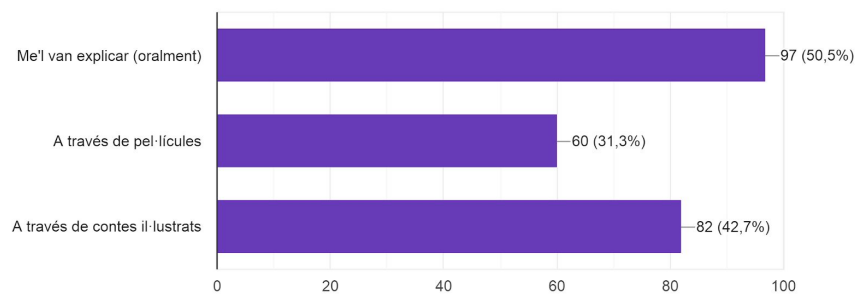
Amb quina edat vas conèixer el conte de la Blancaneu?

192 respostes

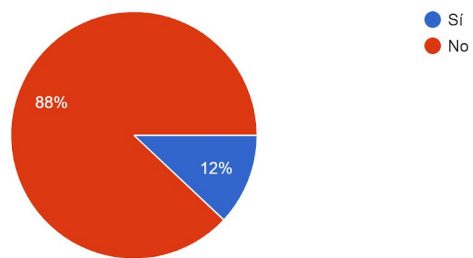
Com vas conèixer el conte?

192 respostes

Has llegit la VERSIÓ ORIGINAL dels Grimm?

192 respostes

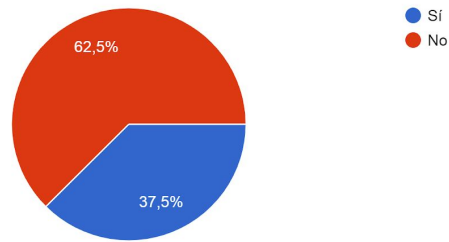
En cas afirmatiu, creus que és igual que la versió coneguda popularment?
Coneixes alguna pel·lícula que li sigui fidel?

26 respostes

- No en els dos casos
- Nooo, la versió dels Grimm és molt més fosca
- No és la mateixa
- No no és igual. Blancanieves y el cazador, és mes fidel
- No és igual. És deixen les parts més cruels.
No he vist cap pel.lícula que sigui fidel
- .
- No lo se
- No i no conec
- No. Però és el que tenen aquests contes
- Disney "possa sucre" als contes originals
- No crec que sigui igual a la versió que es coneix popularment, i no he vist cap versió que s'assembli a la versió original del conte

Creus que el conte pot estar basat en una història real?

192 respostes

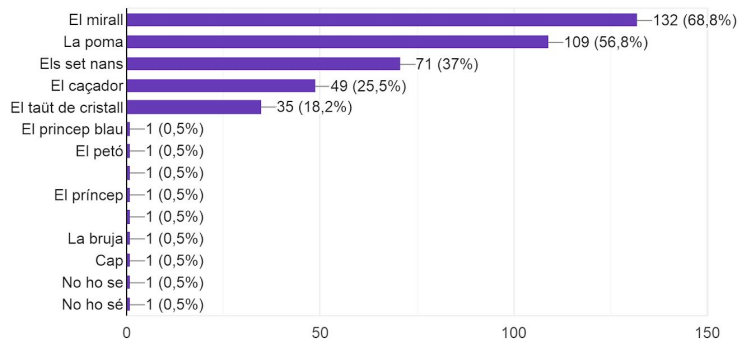
Per què?

118 respostes

- No ho veig creïble
- Perquè és una fantasia.
- No hi ha res a veure amb que li facin un peto i la despertin
- perq hi ha coses sobrenaturals
- ni idea pero penso que tot el que secriu ve subjectivat per la vida de l'escriptor, per tant potser esta basat en alguna vivencia
- No s'allunya gaire de la realitat
- Perquè hi han moltes històries que estan basades en fets verídics
- Perquè és molt surrealista
- Perque la majoria de histories o relats están basats en fets que han pasat
- En el conte real dels Grimm crec que passen fets que el la vida real seria estrany que passés. Tot i que a vegades penso que hi ha gent que es capaç de fer coses molt rares
- Perquè el "esperar al amor de la teva vida que et salvi" és molt de pel·lícula potser.

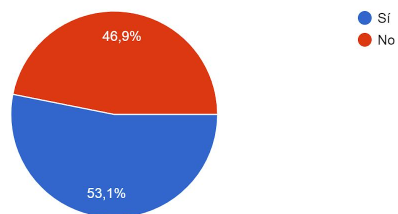
Quins d'aquests elements del conte creus que poden tenir un doble missatge?

192 respostes

En el conte original, la reina acaba ballant fins a la mort amb unes sabates de ferro encès. Creus que és un element...nematogràfic o contes il·lustrats?

192 respostes

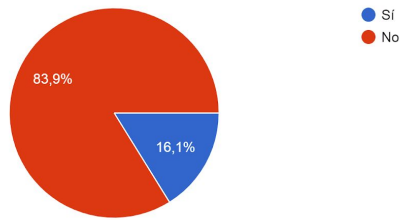
Per què?

192 respostes

- No ho se
- Pk s'ha de mantenir l'història original
- Perquè és una cosa violenta, no és una cosa de contes.
- Per els nens petits
- no entenc perq shauria d fer
- sha adaptat com a conte infantil no?
- no veig res malament
- Les sabates poden ser una metàfora
- ns
- Perquè s'ha de mostrar tal i com es el conte
- Perquè segurament hi hauria nens que la veurien i quedarien traumatats
- Trobo que potser pels nens més petits sí, pero trobo mes interesant la versio original

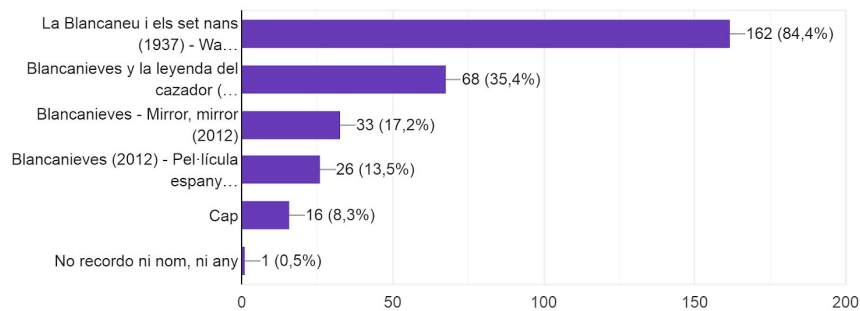
En el conte original de la Ventafocs, les germanastres es tallen els dits i els turmells perquè els entri el peu a la s...s històries dels Grimm eren per a nens?

192 respostes

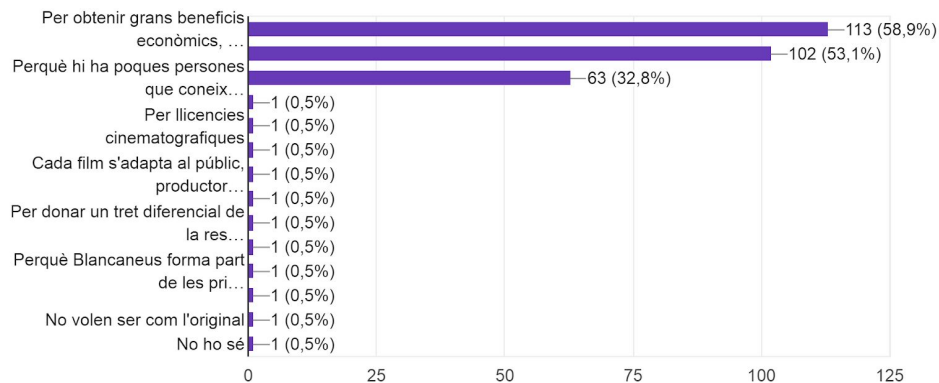
Quines d'aquestes pel·lícules basades en el conte de la Blancaneu has vist?

192 respostes

Per què penses que les adaptacions cinematogràfiques del conte de la Blancaneu mai són del tot fidels a l'ori...anvien totalment el registre del conte?

192 respostes

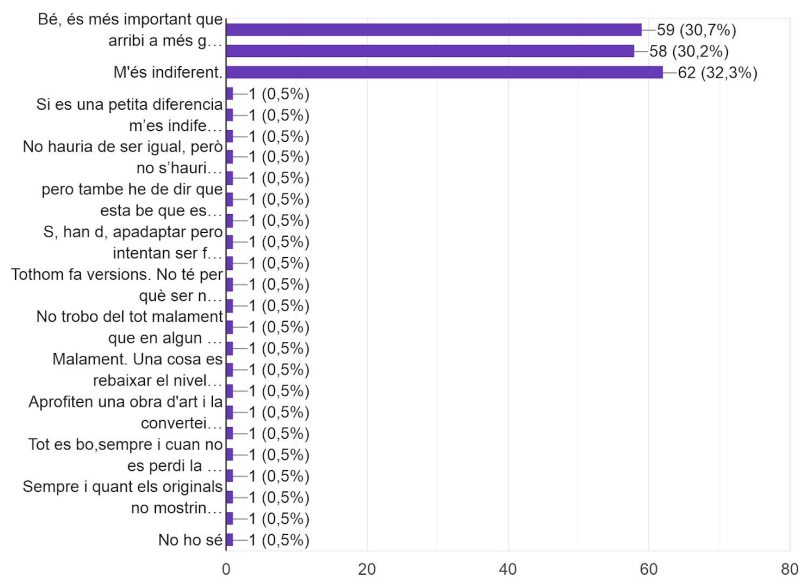
Et sembla bé? Per què?

192 respostes

Si
No
Si
No, s'ha de ser fidel a la història original
Si, perquè així s'han de llegir el conte original
si perq si esta destinada a nens no pot sortir segons que
em semblen be tots
no
No sempre la versió original és la millor
no, ja q algu s ha esforçat a escriure el llibre podrien per lo menys ser fidels a lo q el autor a escrit
No, perquè sino es per nens doncs no ho és, no fa falta adaptar-ho
Si, perquè és una forma de convertir una història amb escenes esgarrifoses en una història bonica i màgica.

La companyia Disney sovint transforma els contes originals dels Grimm per tal que arribin a més gent; això sí, mo... per complet l'original. Com ho trobes?

192 respostes

ENTREVISTA EDUARD SOLA

- **Breument, en què consisteix el procés d'adaptar un llibre, novel·la, etc., a la gran pantalla?**

Adaptar consisteix en canviar de format la història, transformar aquesta història per a que s'ajusti a un nou format o, fins i tot, a una nova voluntat artística o paradigma social. El procés d'adaptació pot ser molt complexe i abstracte o molt mecànic i concret. En el cas mecànic només cal ajustar la història als requisits del nou format (duració, llenguatge...). En el cas més abstracte s'usen els personatges o la trama de la història per explicar una altra història, matisar la ja existent o reflexionar al voltant d'aquesta.

- **És el mateix adaptar un conte que qualsevol altre text?**

Sí a nivell teòric. A nivell pràctic, com que els contes són curts per definició, sovint no s'ajusten a la durada del nou format i, en conseqüència, cal que l'adaptador inventi més del que és habitual. Una pel·lícula basada en una novel·la acostuma a deixar fora aspectes de la novel·la. Una pel·lícula basada en un conte acostuma a ampliar-lo. Això dóna més llibertat a l'autor. Pel que fa a la llibertat també cal tenir en compte que si el conte és popular l'espectador i l'autor se'l senten seus i, per tal, el contingut original és encara més elàstic. Si ara mateix faig una adaptació de la princesa del pèsol què estaré adaptant: el conte original o allò (la sensació!) que em transmetia el meu pare quan me l'explicava de petit?

- **Si haguessis d'adaptar aquest conte (Blancaneu), de la manera més fidel possible, com ho faries?**

El procés d'escriptura de guions acostuma ser llarg i farragós. Saber com ho faria em portaria mesos de feina, reflexions i investigacions. En un altre ordre de coses cal tenir present que els autors (els guionistes) no sempre són lliures de fer el que vulguin fer. Sovint han de seguir unes voluntats que marca el productor/la indústria.

- **És a dir: seria una sèrie o una pel·lícula? A quin públic aniria destinat? Seria d'animació o *live-action*? Quins elements s'haurien de suprimir sense cap dubte?**

Si fos completament lliure de fer el que volgués jo com a autor, ara que ja s'han fet mil pel·lícules, faria una sèrie per a gent d'entre 25 i 50 anys *live-action* en el món contemporani. Això canviaria molt les coses. El que segur hauria d'anar fora és aquesta capa de misoginia que impregna la majoria de contes populars. Però bé, hauria de treballar molt a fons per saber les respostes a aquestes preguntes que em fas.

- **Recordes alguna adaptació del conte de la Blancaneu que, segons tu, li sigui bastant fidel a l'original?**

No. Totes tenen matisos. O grans canvis. Recordo aquella versió fosca (De la que van fer primera i segona part, diria). També la de Disney clàssica. I la de la Julia Roberts. També la del Pablo Berger, potser de les més interessants precisament perquè era molt personal, molt lliure. Però és clar, això va a gustos.

- **Creus que seria viable crear una sèrie o pel·lícula completament fidel al conte original? Per què?**

Sí, és clar, però tindria poc sentit. El món canvia. Fer una adaptació literal de quelcom que van escriure dos germans ara fa segles no té cap mena de sentit. No més que el sentit documental històric (però en aquest sentit ja tenim el conte, no cal invertir temps/diners en fer cap adaptació). Les ficcions han de servir per fer progressar el món. Si no serveixen per això no valen per res. Hi ha ficcions que, òbviament, només serveixen per fer diners. No són de valor per mi. No m'interessen. En qualsevol cas una adaptació fidel ni faria progressar el món ni faria guanyar diners a ningú... així que no, no seria viable.

CORREUS SEBASTIAN PADILLA (Les Luthiers)

- **Lo que me gustaría saber es cómo se creó la obra "Blancanieves y los siete pecados capitales".**

Es decir, ¿quién la escribió? ¿Se inspiró en el cuento original de los hermanos Grimm o en alguna otra adaptación? ¿Cómo surgió la idea de hacer esta obra? ¿Por qué concretamente Blancanieves y no otra princesa?

La obra fue escrita por Marcos Mundstock (letra) y Gerardo Masana, Carlos Núñez Cortés y Jorge Maronna (música). La inspiración fue más que nada desde el lado psicoanalítico de la obra y no tanto por el cuento de los hermanos Grimm o sus adaptaciones. Blancanieves daba el lugar a que, al tener 7 enanitos, podían hacerse 7 escenas musicales muy distintas. Al tocar el tema del psicoanálisis los enanos pasaron a ser los pecados capitales. Durante la obra se nombran a otros personajes de cuentos, como Alicia, Caperucita y Pulgarcito.

En la década del '60, en Argentina y, principalmente, en Buenos Aires hubo una explosión del psicoanálisis, todo el mundo iba a terapia (de hecho, Bs As es el país con más terapeutas en el mundo).

Les Luthiers ya había empezado a hacer chistes con la terapia desde sus comienzos como I Musicisti. Mundstock estuvo muy interesado en el tema, incluso publicando la "Epopéya de Edipo de Tebas" en el libro "Los Humoristas y el Psicoanálisis" de 1968. La transición lógica fue que se escribiera una obra que gire en torno a ello.

En 1969 estrenan "Blancanieves y los siete pecados capitales". La obra teatral es una sesión de terapia entre Blancanieves y su psicólogo, donde ella le cuenta unos sueños que tuvo que son interpretados en escena.

La obra se realizó desde 1969 hasta 1970 y luego no volvió a reponerse. Es la única obra teatral propiamente dicha de Les Luthiers.